

PRENUMERATA

kwartalną

w kraju 12 złotych
na granicę 20 złotychNumer pojedynczy
20 groszy.Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 55 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 50 gr.Tabelaryczne i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za
wzrost.Każde ogłoszenie najmniej
1 złoć.Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytem na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 504. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 12 lipca 1919 r. w przedmiocie likwidacji (nieruch. Ręboszewo i Ramleje).

Poz. 505. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 30 lipca 1929 r. w przedmiocie likwidacji (os. rent. Rudniki).

Poz. 506. Umowa zbiorowa, ustalająca warunki pracy i płacy dozorców domów miasta Nowego Sącza na rok 1929/30.

Ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

504.

U C H W A Ł A

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu

z dnia 12 lipca 1929 r.

w przedmiocie likwidacji.

S. O. II. 162.

Na podstawie art. 2 punktu b. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) oraz paragrafów 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 357 z dnia 26/V 1925 r.), Komitet Likwidacyjny w Poznaniu powziął następującą uchwałę:

Przejmuje się na własność Państwa i przekazuje Skarbowi Państwa w posiadanie nieruchomości Ręboszewo i Ramleje, powiat kartuski, zapisane w księdze gruntowej dla gmin Ręboszewo i Ramleje, tom I, karta 10 i 40, oraz tom I, karta 2, obszaru razem 22,00,49 ha, własność Ottona i Józefiny z d. Lipińskiej małż. Harnisch, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.), żywym i martwym inwentarzem z wszelkimi zapasami oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomości hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela, — z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomniane nieruchomości ustala się na zł. 23.315,—, słownie: złotych dwadzieścia trzy tysiące trzysta piętnaście.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 3.399,10, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego.

W przeciągu najdalej 10 dni od chwili zdania nieruchomości nowonabywcy winien dotychczasowy właściciel wraz z współmieszkańcami nieruchomości powyższe opuścić. Niedotrzymanie tego terminu pociągnie za sobą eksmisję, którą przeprowadzi komornik sądowy (par. 21 cytowanego rozporządzenia).

Uchwała ta jest ostateczną i w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) wykonalną na równi z prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Przewodniczący:
(—) Dr. Kaczmarczyk.

505.

U C H W A Ł A

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu

z dnia 30 lipca 1929 r.

w przedmiocie likwidacji.

S. O. II. 209.

Na podstawie art. 2 punktu b. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) oraz paragrafów 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 357 z dnia 26/V 1925 r.), Komitet Likwidacyjny w Poznaniu powziął następującą uchwałę:

Przejmuje się na własność Państwa i przekazuje Skarbowi Państwa w posiadanie osadę rentową Rudniki, powiat Grudziądz, zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Rudniki, tom II, karta 31, obszaru 11,29,21 ha, własność Roberta i Anny z d. Dörge małż. Ragoss wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.), żywym i martwym inwentarzem z wszelkimi zapasami oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomości hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela, — z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą osadę ustala się na zł. 15.750,—, słownie: złotych piętnaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt.

Od odszkodowania tego odlicza się: zł. 6.788,87, jako zwaloryzowany a niespłacony kapitał renty, pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych, pretensje Państwowego Banku Rolnego oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego.

W przeciągu najdalej 10 dni od chwili zdania obiektu nowonabywcy, winien dotychczasowy właściciel wraz z współmieszkańcami osadę opuścić. Niedotrzymanie tego terminu pociągnie za sobą eksmisję, którą przeprowadzi komornik sądowy (par. 21 cytowanego rozporządzenia).

Uchwała ta jest ostateczną i w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) wykonalną na równi z prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Przewodniczący:

(—) Dr. Kaczmarczyk.

506.

U M O W A,

zbiorowa, ustalająca warunki pracy i płacy dozorców domów miasta Nowego Sącza

na rok 1929/30.

Zasady ogólne.

§ 1. Umowa niniejsza obowiązuje od dnia 1 czerwca 1929 r. do dnia 31 maja 1930 r.

§ 2. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości miejskich, z drugiej strony zatrudnionych przez nich dozorców domowych.

U w a g a: Za dozorcę domu uważa się osobę bez względu na płeć (z wyłączeniem dziewcząt i chłopców do lat 21), której właściciel lub zarządca domu poruczył nadzór nad domem, utrzymanie w nim czystości i porządku. Wszelkie czynności dozorczy, związane z jego stanowiskiem, może wykonywać sam dozorca, lub zdolni do tej czynności członkowie jego rodziny.

§ 3. Umowa niniejsza stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 394), rozszerzonej ustawą z dnia 23 stycznia 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 53) i ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla dozorców mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy ulegają na żądanie dozorców domowego zastąpieniu przez warunki, określone niniejszą umową.

§ 4. W razie indywidualnych lub zbiorowych zatargów, powstałych na tle niniejszej umowy pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami, do czasu załatwienia zatargów przez właściwą władzę właścicielowi nie wolno zrywać umowy służbowej i wydalać dozorcę, dozorca zaś nie może przerywać pracy z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 7 niniejszej umowy.

Czas trwania i rozwiązanie stosunku służbowego.

§ 5. Rozwiązanie stosunku służbowego bez podania powodów może nastąpić przez którąkolwiek ze stron w dniu pierwszym zafakturowania przez właściciela władzę właścicielowi nie wolno zrywać umowy służbowej i wydalać dozorcę, dozorca zaś nie może przerywać pracy z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 7 niniejszej umowy.

Właściciel realności traci prawo wypowiedzenia, jeśli zalega z zapłatą wynagrodzenia dozorczy, która mu się należy i o którą się upominał pisemnie.

§ 6. Stosunek służbowy może być niezwłocznie rozwiązany przez właściciela realności z ważnych przyczyn, a to:

1) jeżeli dozorca domu lub mieszkający z nim członek rodziny dopuścił się czynu karygodnego przeciwko życiu i zdrowiu, moralności lub majątkowi, który zdolny jest spowodować utratę zaufania do niego jako dozorcę.

2) jeżeli dozorca albo mieszkający z nim członek rodziny wobec właściciela domu (zarządcy) lub lokatorów zachowuje się w sposób niewłaściwy.

3) jeżeli dozorca albo mieszkający z nim członek rodziny wyrządził przez grube niedbalstwo szkodę domowi lub właścicielowi domu, albo stale zaniedbuje swe obowiązki.

4) jeżeli Magistrat wydał polecenie usunięcia dozorczy z powodu zaniedbywania przez niego obowiązków.

5) jeżeli dozorca oddaje się pijaństwu.

6) jeżeli nieostrożnie obchodzi się ze światłem.

7) jeżeli dozorca utrzymuje dom nierządu lub przetrzymuje prostytutki.

8) jeżeli dopuścił się kradzieży lub przechowyje kradzione rzeczy.

9) jeżeli bez zgody właściciela domu przyjmuje do swego mieszkania sublokatorów.

§ 7. Dozorca domu może bezzwłocznie rozwiązać stosunek służbowy z właścicielem realności z ważnych przyczyn, a to:

1) jeżeli bez widocznej szkody dla swego zdrowia nie może pełnić swych obowiązków.

2) jeżeli pracodawca dopuszcza się czynnych zniewag lub ciężkiej obrazy czci względem niego lub członków jego rodziny.

3) jeżeli pracodawca lub jego krewny usiłuje nakłonić dozorcę lub członków jego rodziny do czynów nieobyczajnych lub przeciwnych prawu.

4) jeżeli pracodawca bezprawnie zatrzymuje dozorcę należną zapłatę, ukroćca go w posiadaniu oddanego mu mieszkania lub narusza inne istotne postanowienia umowy.

W wypadkach wyszczególnionych w §§ 6 i 7 następuje rozwiązanie umowy bez względu na porę roku.

Obowiązek pracy.

§ 8. Dozorca jest obowiązany w interesie właściciela dbać o powierzony sobie w opiekę dom z ogólnością i uczciwością i o wszelkich wiadomych mu zaszkadzających uszkodzeniach domu, z których mógłby powstać uszczerbek dla właściciela domu lub innych osób, bądź

na majątku, bądź na zdrowiu, winien bezzwłocznie donieść właścicielowi domu lub jego zastępcy.

Dalej powinien on zapobiec wszelkiemu uszkodzeniu domu lub jego urządzeń i dopilnować, aby w domu przestrzegano przepisu regulaminu domowego, wydanego przez właściciela domu względnie przez Magistrat, jak również obowiązany jest wykonywać sumiennie i troskliwie wszystkie rozporządzenia i polecenia, wydane przez właściciela domu lub jego zastępcę, dotyczące obsługi, nadzoru i zarządu domu i przestrzegania przepisów meldunkowych.

§ 9. Obowiązkiem dozorczy jest ponadto czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców i używanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa, jak niemniej dbać o czystość wszystkich dostępnych części domu, a więc wjazdów, bram, sieni, klatki schodowej, strychu, piwnicy, zamkniętych wychodków, dostępnych dla publicznego użytku i podwórzy. Tak samo powinien dozorca utrzymywać na chodniku, względnie na ulicy, przed domem, gdzie niema chodnika, czystość i porządek, usuwać śnieg, błoto, posypywać chodnik piaskiem, którego mu właściciel dostarczy, i czynności te spełniać przynajmniej raz dziennie, wycieranie zaś schodów raz w tygodniu. W razie epidemii obowiązany jest ściśle stosować się do zleceń władz sanitarnych. Wreszcie winien dozorca czuwać nad należytem oświetleniem tych części domu, które w myśl przepisu regulaminu mają być oświetlone, dbać o całość dzwonek od bramy oraz innych urządzeń publicznych, znajdujących się w domu i wogóle ściśle przestrzegać przepisów regulaminu o porządku i czystości, wydanych przez Magistrat.

§ 10. Obowiązkiem dozorczy domu jest również otwieranie bramy w porze zamknięcia, za co należy się od wchodzącego lub wychodzącego 30 gr. przed północą, 50 gr. po północy. Jeżeli lokator posiada klucz od bramy, dozorca otrzymuje 3,50 zł. miesięcznie.

Każdy właściciel realności, której lokatorzy posiadają klucze od bramy, na żądanie dozorczy powinien uwiadomić dotyczących lokatorów o powyższym obowiązku.

§ 11. Dozorca domu nie jest natomiast obowiązany do wykonywania posług lub robót domowych na rzecz właściciela, oraz do wylewania wody z piwnicy, do noszenia miału węglowego z piwnicy, tudzież do czyszczenia domu i podwórza po przeprowadzonym remoncie mieszkania lub po przeprowadzonych nadbudówkach, z wyłączeniem drobnych adaptacji, jak np. zaprowadzenie instalacji elektrycznej. Zaslugi takie podlegają osobnemu wynagrodzeniu stosownie do umowy.

Warunki wynagrodzenia.

§ 12. Za czynności, związane ze stanowiskiem dozorczy, otrzymuje tenże, oprócz bezpłatnego mieszkania, następujące wynagrodzenie, płatne miesięcznie z dołu:

- w domach parterowych 8 zł.,
- w domach 1-piętrowych 15 zł.,
- w domach 2-piętrowych 20 zł.,
- w domach 3-piętrowych 25 zł.

Przy większych domach narożnikowych wynagrodzenie wzrasta o 30%. W domach komfortowych, gdzie są w klatkach schodowych kafelki, dywany, poręczce mosiężne, wynagrodzenie zwiększa się o 25% zasadniczego wynagrodzenia. Jeżeli w domach znajduje się dom modlitwy, większy magazyn towarów, restauracja, piekarnia, kawiarnia, wyszynk, rada kupiecka, szkoła prywatna, sklep w podwórzu, bank, fabryka mydła i pasty, które powodują większe czyszczenie, dozorca otrzymuje za każde tego rodzaju przedsiębiorstwo 5 zł. miesięcznie. Jako jednostkę domową uważa się jeden budynek, o jednej bramie wchodowej, o jednej klatce schodowej i o jednym numerze; jeżeli dom ma więcej klatek schodowych, wynagrodzenie zwiększa się o 30% zasadniczego wynagrodzenia. Właściciel domu obowiązany jest sprawić z własnych funduszy przyrządy, sprzęty i naczyń, służące do czyszczenia domu, które w razie opuszczenia stanowiska winien dozorca zwrócić właścicielowi realności lub administratorowi.

§ 13. Wszystkie powyższe wymienione czynności dozorczy stalego obowiązany jest spełniać dozorca najemny, wzamian za co otrzymuje wszelkie wynagrodzenia pieniężne, zastrzeżone dozorczy stalemu.

Tytułem odszkodowania za mieszkanie pobiera 50% zasadniczego wynagrodzenia miesięcznego dozorczy stalego.

Mieszkanie dozorczy.

§ 14. Dozorczy domu należy się bezpłatnie mieszkanie o powierzchni 20 m², nadające się na ten cel, położone o ile możliwości na parterze i blisko bramy, z piwnicą i prawem używania strychu do suszenia bielizny w tym samym domu.

Przy nowo-budujących się domach należy się mieszkanie dozorczy przy bramie.

Izby winny być wybijelone, ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach. W oknach szyby mają być całe. W razie stłuczenia szyby dozorca jest obowiązany wstawić w przeciągu dwóch tygodni. Podłogi i piece mają się znajdować w stanie zdolnym do użytku. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem, a tam, gdzie dachy są popsułe, mają być naprawione przez właściciela realności lub administratora.

Dozorcy obowiązani są utrzymywać mieszkanie w porządku. Trzymanie inwentarza żywego w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody właściciela, któremu przy wprowadzeniu ma być zameldowany skład rodziny dozorczy.

Jeżeli w mieszkaniu dozorczy niema światła dziennego, a istnieje niemożliwość dostarczenia dozorczy chwilowo mieszkania innego, dozorca ma otrzymać światło elektryczne lub gazowe. Jeżeli niema takowego światła, dozorca otrzymuje od właściciela lub administratora pół litra nafty dziennie, albo równowartość w pieniądzu. Jeżeli właściciel nie daje przyrzadów do czyszczenia, należy się dozorczy 5 zł. miesięcznie od każdego domu ryczałtem. Wszystkie wydatki, połączone z oświetleniem domu w porze wieczornej czy w nocy, naprawą dzwonek, grzaniem wody do szorowania schodów, sieni, dalej dorabianiem zaginionych nie z winy dozorczy kluczy, ponosi wyłącznie właściciel, względnie jego zastępca.

U w a g a: Od dostarczenia dozorczy piwnicy i strychu właściciel wówczas będzie zwolniony, jeżeli przeznaczenie tych ubikacji dozorczy przez właściciela będzie wręcz niemożliwym.

Ubezpieczenie.

§ 15. Dozorca domu tak stały, jak i najemny, o ile nie jest ubezpieczony w Kasie Chorych, z powodu zatrudnienia głównego, winien być ubezpieczony w Kasie Chorych. To samo odnosi się do dozorczyńi wdowy, o ile spełnia obowiązki dozorczy domu.

Nowy Sącz, dnia 21 maja 1929 r.

Przewodniczący: Inspektor Pracy 40 i 41 Obwodu w Tarnowie:

(—) Inż. Witoszyński.

Za Towarzystwo Właścicieli realności w Nowym Sączu:

(—) Dr. Stanisław Flis, prezes,
(—) Samuel Maschler,
(—) Bolesław Racięski.

Za Polski Związek Zawodowy Chrześcijańskich Dozorców domowych w Nowym Sączu:

(—) Sołtyś Ludwik,
(—) Jan Kasina,
(—) Antoni Cieślak.

Nowy Sącz, dnia 3 czerwca 1929 r.

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI.

Sądy Apelacyjne.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania:

Czerwiński Adolf, Prezes Sądu Apelacyjnego we Lwowie, dn. 14.V 1929 r.
Stapi Teodor, Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Toruniu, dn. 14.V 1929 r.
Malina Tadeusz, Prokurator Sądu Apelacyjnego we Lwowie, dn. 14.V 1929 r.

Z m a r ł i:

Wichrowski Julian, sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie, dn. 28.V 1929 r.

Sądy Okręgowe.

M i a n o w a n i:

Kamiński Roman, emer. kapitan korpusu sądowego — podprokurator Sądu Okręgowego w Grudziądzu dn. 14.V 1929 r.

Murza-Murczyk Konstanty, sędzia grodzki w Wołynie — podprokurator Sądu Okręgowego w Pińsku dn. 14.V 1929 r.

Janowicz Aleksander, asesor sądowy — podprokurator Sądu Okręgowego w Grodnie dn. 14.V 1929 r.

Chmielewski Stanisław, asesor sądowy — podprokurator Sądu Okręgowego w Toruniu, z siedzibą w Brodnicy, dn. 14.V 1929 r.

Lemieszewski Leonard, sędzia okr. śledczy Sądu Okręgowego w Wilnie I rew. pow. wołyńskiego — podprokurator Sądu Okręgowego w Pińsku dn. 14.V 1929 r.

Krzywopisza Wacław, asesor sądowy —

podprokurator Sądu Okręgowego w Pińsku dn. 14.V 1929 r.

Staryszak Kazimierz, asesor sądowy — podprokurator Sądu Okręgowego w Piotrkowie dn. 14.V 1929 r.

Kiężopolski Jan, asesor sądowy — podprokurator Sądu Okręgowego w Radomiu dn. 23.V 1929 r.

Dr. Denkwicz Józef, asesor sądowy — podprokurator Sądu Okręgowego w Tarnowie dn. 31.V 1929 r.

Dr. Reiss Walerjan — podprokurator Sądu Okręgowego w Starogardzie dn. 31.V 1929 r.
Biernacki Henryk, sędzia grodzki w Ostrogu — podprokurator Sądu Okręgowego w Rownem dn. 31.V 1929 r.

Korkuc Jan, asesor sądowy — podprokurator Sądu Okręgowego w Wilnie dn. 8.VI 1929 r.

Przeniesieni na skutek podania:

Dr. Schwarzenberg Czerny Jan, Prezes Sądu Okręgowego w Wadowicach — na stanowisko Prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie dn. 4.VI 1929 r.

Czerwiński Henryk, sędzia Sądu Okręgowego w Łodzi — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie dn. 14.V 1929 r.

Łukemski Bolesław, sędzia Sądu Okręgowego w Białej — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie dn. 14.V 1929 r.

Popowski Aleksander, sędzia Sądu Okręgowego w Łucku — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie, dn. 23.V 1929 r.

Salmonowicz Władysław, sędzia Sądu Okręgowego w Gnieźnie — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, dn. 1.VI 1929 r.

Dr. Lewicki Feliks, podprokurator Sądu Okręgowego w Tarnowie — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie, dn. 31.V 1929 r.

Przeniesieni z urzędu:

Chodecki Władysław, prokurator Sądu Okręgowego w Nowogrodku — na stanowisko prokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu, dn. 1.VI 1929 r.

Zaniewski Aleksander, podprokurator Sądu Okręgowego w Grodnie — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie, dn. 14.V 1929 r.

Polowiński Czesław, podprokurator Sądu Okręgowego w Pińsku — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie, dn. 14.V 1929 r.

Mantel Edward, podprokurator Sądu Okręgowego w Starogardzie — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Choinicach, dn. 1.VI 1929 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania:

Kijas Bronisław, prezes Sądu Okręgowego w Rzeszowie, dn. 8.VI 1929 r.

Wysocki Władysław, wiceprezes Sądu Okręgowego w Łomży, dn. 31.V 1929 r.

Celewicz Michał, wiceprezes Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, dn. 1.VI 1929 r.

Nowak Wojciech, sędzia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, dn. 14.V 1929 r.

Paffak Piotr, sędzia Sądu Okręgowego w Krakowie, dn. 14.V 1929 r.

Dr. Hubishta Alfred, sędzia Sądu Okręgowego w Krakowie, dn. 14.V 1929 r.

Wojnarowski Bronisław, sędzia Sądu Okręgowego w Jasle, dn. 1.VI 1929 r.

Łobaczewski Tadeusz, sędzia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, dn. 1.VI 1929 r.

Wierciak Jakób, sędzia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, dn. 1.VI 1929 r.

Zubek Józef, sędzia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, dn. 1.IV 1929 r.

Drozdziński Alfred, sędzia Sądu Okręgowego w Krakowie, dn. 1.VI 1929 r.

Tobiasz Stanisław, sędzia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, dn. 8.VI 1929 r.

Samuelowicz Józef, sędzia Sądu Okręgowego w Złoczowie, dn. 12.VI 1929 r.

Zwolnieni na skutek podania:

Kobro Sergiusz, sędzia okr. śledczy Sądu Okręgowego w Płocku z siedzibą w Rypinie, dn. 14.V 1929 r.

Grzeszkowski Borys, sędzia okr. śledczy Sądu Okręgowego w Łucku z siedzibą we Włodzimierzu, dn. 31.V 1929 r.

Olszewski Stefan, podprokurator Sądu Okręgowego w Grudziądzu, dn. 30.VI 1929 r.

Z m a r ł i:

Owsiński Antoni, wiceprezes Sądu Okręgowego w Wilnie, dn. 6.V 1929 r.

Abramowicz Kazimierz, sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie, dn. 15.V 1929 r.

Sądy Grodzkie.

M i a n o w a n i:

Kocko Roman, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Ostrowcu dn. 14.V 1929 r.

Jaraecki Wacław, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Iłży dn. 14.V 1929 r.

Opuszyński Wacław, sędzią zapasowy S. O. w Cieszynie — sędzią grodzkim w Bielsku dn. 14.V 1929 r.

Górski Michał, sędzią Sądu Okręgowego w Grodnie — sędzią grodzkim w Baranowiczach dn. 14.V 1929 r.

Jedrzejewski Franciszek, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Nowym Tomyslu dn. 14.V 1929 r.

Bojakowski Tadeusz, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Środzie dn. 14.V 1929 r.

Budzyński Zygmunt, asesor sądowy — sędzią grodzkim we Wronkach dn. 14.V 1929 r.

Krych Teofil, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Lesznie dn. 14.V 1929 r.

Sobiech Władysław, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Rawiczu dn. 14.V 1929 r.

Hering Władysław, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Bydgoszczy dn. 14.V 1929 r.

Grabski Franciszek, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Poznaniu dn. 14.V 1929 r.

Urbanowicz Kazimierz, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Berezie Kartuskiej dn. 14.V 1929 r.

Szczesnowicz Wojciech, sędzią grodzki w okr. S. O. w Wilnie — sędzią grodzkim w Lidzie dn. 14.V 1929 r.

Wirszylło Tadeusz, sędzią okr. śledczy S. O. w Grodnie I rew. pow. stonimskiego — sędzią grodzkim w Wilnie dn. 14.V 1929 r.

Tarasiewicz Witold, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Wilnie dn. 14.V 1929 r.

Sokotowski Aleksander, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Druskinikach dn. 14.V 1929 r.

Michalski Jan, b. aplikant sądowy — sędzią grodzkim w Iłży dn. 14.V 1929 r.

Adamczyk Władysław, egz. aplikant — sędzią grodzkim w Łucku dn. 14.V 1929 r.

Dietrich Marjan, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Otwocku dn. 14.V 1929 r.

Dobaczewski Tadeusz, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Wysogrodzie dn. 14.V 1929 r.

Kamiński Eugenjusz, egz. aplikant sądowy — sędzią grodzkim w Płońsku dn. 14.V 1929 r.

Pogorzelski Józef, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Łomży dn. 14.V 1929 r.

Ignaczak Edward, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Łomży dn. 14.V 1929 r.

Rylman Wacław, aplikant adwokacki — sędzią grodzkim w Sosnowcu dn. 14.V 1929 r.

Kasiński Zbigniew, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Łodzi dn. 14.V 1929 r.

Chinczewski Jan, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Garwolinie dn. 14.V 1929 r.

Orsetti Wilhelm, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Białymstoku dn. 14.V 1929 r.

Lubkiewicz Kazimierz, sędzią okr. śledczy S. O. w Łomży — sędzią grodzkim w Lidzie dn. 14.V 1929 r.

Dr. Pikor Bolesław, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Toruniu dn. 14.V 1929 r.

Kajzer Władysław, asesor sądowy, sędzią grodzkim w Oranach dn. 23.V 1929 r.

Wegner Franciszek, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Tucholi dn. 23.V 1929 r.

Rychliński Jerzy, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Poznaniu z delegacją do Sekretariatu Prawniczego Sądu Najwyższego dn. 23.V 1929 r.

Kurkowski Władysław, aplikant adwokacki — sędzią grodzkim w Warszawie z delegacją do Sekretariatu Prawniczego Sądu Najwyższego dn. 23.V 1929 r.

Szepieniec Andrzej, sędzią zapasowy w Gorlicach — sędzią grodzkim w Gorlicach dn. 31.V 1929 r.

Ładnowski Stanisław, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Pławnie dn. 31.V 1929 r.

Połroła Edmund, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Brzeźnicy dn. 31.V 1929 r.

Mukowicz Stefan, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Otyńni dn. 31.V 1929 r.

Sąjkiewicz Marjan, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Kafuszu dn. 31.V 1929 r.

Sulkiewicz Aleksander, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Świecianach dn. 31.V 1929 r.

Malinger Stanisław, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Rypinie dn. 31.V 1929 r.

Smiekałow Aleksy, sędzią grodzki w okręgu S. O. w Wilnie — sędzią grodzkim w Wilnie dn. 31.V 1929 r.

Mikołajczyk Eugenjusz, aplikant adwokacki — sędzią grodzkim w Olkuszu dn. 31.V 1929 r.

Mironowicz Mikołaj, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Warszawie z delegacją do czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości dn. 31.V 1929 r.

Dr. Bibring Julian, adwokat w Stanisławowie — sędzią grodzkim w Nowym Sączu dn. 31.V 1929 r.

Wawrzyniak Franciszek, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Inowrocławiu dn. 31.V 1929 r.

Stiller Fryderyk Alfons, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Obornikach dn. 31.V 1929 r.

Dr. Zinkow Julian, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Katowicach dn. 31.V 1929 r.

Kurzętkowski Jan, asesor sądowy — sędzią grodzkim w Sepólnie dn. 31.V 1929 r.

Dr. Majkowski Józef, sędzią Sądu Okręgowego w Tarnopolu — sędzią grodzkim w Jabłonowie dn. 31.V 1929 r.

Stefański Edmund, sędzią okr. śledczy S. O. w Piskiu I rew. pow. brzeskiego — sędzią grodzkim w Brześciu n/Bugiem dn. 5.VI 1929 r.

Przeniesieni na skutek podania:

Kowalewicz Jan, sędzią grodzki w Gnieźnie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Pobiedziskach, dn. 14.V 1929 r.

Trzadnel Władysław, naczelnik sądu grodzkiego w Lublińcu — na stanowisko naczelnika sądu grodzkiego w Mysłowicach, dn. 14.V 1929 r.

Wojciechowski Kazimierz, sędzią grodzki w Starogardzie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Lubawie, dn. 14.V 1929 r.

Dr. Czaputowicz Stanisław, naczelnik sądu grodzkiego w Zawierciu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Sosnowcu, dn. 14.V 1929 r.

Jurcewicz Władysław, sędzią grodzki w Domaczewie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Kobryniu, dn. 14.V 1929 r.

Zajączkowski Zbyszek Jan, sędzią grodzki w Krotoszynie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Poznaniu, dn. 14.V 1929 r.

Tychowski Feliks, sędzią grodzki w Kosowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Złoczowie, dn. 14.V 1929 r.

Kaniak Edward, sędzią grodzki w Chorzela — na stanowisko sędziego grodzkiego w Przasnyszu, dn. 14.V 1929 r.

Romanowicz Stefan, sędzią grodzki w Święcianach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Wilnie, dn. 14.V 1929 r.

Brosz Stanisław, sędzią grodzki w Bielsku — na stanowisko sędziego grodzkiego w Białymstoku, dn. 14.V 1929 r.

Łączewski Feliks, sędzią grodzki w Obornikach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Kępnie, dn. 14.V 1929 r.

Lenkowski Stanisław, sędzią grodzki w Turmonie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Wilejce, dn. 14.V 1929 r.

Balicki Władysław, sędzią grodzki w Tuszyń — na stanowisko sędziego grodzkiego w Łodzi, dn. 14.V 1929 r.

Szumski Szauman Witold, naczelnik sądu grodzkiego w Wołkowysku — na stanowisko sędziego grodzkiego w Wilnie, dn. 14.V 1929 r.

Krzywóh Józef, sędzią grodzki w Tarnowskich Górach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Królewskiej Hucie, dn. 1.VI 1929 r.

Plebanek Tadeusz, sędzią grodzki w Gidlach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Częstochowie, dn. 31.V 1929 r.

Chelmoński Karol, sędzią grodzki w Brzeźnicy — na stanowisko sędziego grodzkiego w Pławnie, dn. 31.V 1929 r.

Dr. Haitlinger Stanisław, sędzią grodzki w Kolbuszowej — na stanowisko sędziego grodzkiego w Bielsku, dn. 31.V 1929 r.

Gruda Seweryn, sędzią grodzki w Nisku — na stanowisko sędziego grodzkiego w Sokalu, dn. 1.VI 1929 r.

Kordasiewicz Jarosław, sędzią grodzki w Bohorodczanach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Mielcu, dn. 5.VI 1929 r.

Przeniesieni z urzędu:

Dr. Ciegiewicz Eugenjusz, sędzią grodzki w Strzyżowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Fryszaku, dn. 14.V 1929 r.

Jaroszewski Karol, sędzią grodzki w Belzie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Kotołmie, dn. 31.V 1929 r.

Drucker Maurycy, sędzią grodzki w Załęczach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Dynowie, dn. 31.V 1929 r.

Schrager Wilhelm, sędzią grodzki w Sołotwinie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Cieszanowie, dn. 31.V 1929 r.

Maliszewski Tadeusz, sędzią grodzki w Sądowej Wiszni — na stanowisko sędziego grodzkiego w Belzie, dn. 31.V 1929 r.

Dr. Lindert Franciszek, sędzią grodzki w Mościskach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Medenicach, dn. 31.V 1929 r.

Biliński Marjan, sędzią grodzki w Buczaczu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Sołotwinie, dn. 31.V 1929 r.

Dr. Lisowski Stanisław, sędzią grodzki w Dynowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Załęczach, dn. 31.V 1929 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania:

Malenczyk Wacław, sędzią grodzki w Oranach, z dn. 31.V 1929 r.

Sarnowski Ludwik, sędzią grodzki w Sierażu, z dn. 30.VI 1929 r.

Dürstenfeld Mendel, sędzią grodzki w Łopatynie, z dn. 14.V 1929 r.

Osuchowski Aleksander, sędzią grodzki w Sulejowie, z dn. 30.VI 1929 r.

Smagowicz Stanisław, sędzią grodzki w Wieleczie, z dn. 1.VI 1929 r.

Przeniesieni w stan spoczynku z urzędu:

Pytel Franciszek, sędzią grodzki w Myślenicach, dn. 14.V 1929 r.

Gan Antoni, sędzią grodzki we Włodzimierz, dn. 8.VI 1929 r.

Zwolnieni na skutek podania:

Sobociński Stanisław, sędzią grodzki w Tczewie, z dn. 31.V 1929 r.

Gayda Zdzisław, sędzią grodzki w Poznaniu, z dn. 31.V 1929 r.

Łyskowski Karol, sędzią grodzki w Poznaniu, z dn. 31.V 1929 r.

Gidyński Józef, sędzią grodzki w Łodzi, z dn. 31.V 1929 r.

Michałowski Roman, sędzią grodzki w Międzybóże, z dn. 30.VI 1929 r.

Skop Robert, sędzią grodzki w Katowicach, z dn. 30.VI 1929 r.

Zmarli:

Glass Grzegorz, sędzią grodzki w Warszawie, dn. 11.IV 1929 r.

Sądy Pracy.

Zaleski Zygmunt, sędzią grodzki w Warszawie, postanowieniem z dn. 5.III 1929 r. powołany na Zastępcę Przewodniczącego Sądu Pracy Warszawa-Północ.

Lipiński Tadeusz, sędzią grodzki w Łodzi, postanowieniem z dn. 28.III 1929 r. powołany na Zastępcę Przewodniczącego Sądu Pracy w Łodzi.

Radzki Stanisław, naczelnik sądu grodzkiego w Janowie Lubelskim, postanowieniem z dnia 14 maja 1929 r. powołany na Przewodniczącego Sądu Pracy w Lublinie.

Listkiewicz Ludwik, sędzią grodzki w Radomiu, postanowieniem z dnia 31.V 1929 r. powołany na Przewodniczącego Sądu Pracy w Radomiu.

Ziemięcki Adam, sędzią grodzki w Częstochowie, postanowieniem z dnia 31.V 1929 r. powołany na Przewodniczącego Sądu Pracy w Częstochowie.

Trzeciński Zygmunt, sędzią grodzki w Częstochowie, postanowieniem z dnia 31.V 1929 r. powołany na Zastępcę Przewodniczącego Sądu Pracy w Częstochowie.

Dr. Kobiela Józef, sędzią grodzki w Bielsku, postanowieniem z dnia 31.V 1929 r. powołany na Przewodniczącego Sądu Pracy w Bielsku Cieszyńskim.

Asesorzy sądowi.

Inozański Jan dn. 11.V 1929 r., **Stefański Marjan**, **Wolski Jerzy**, **Scheuer Kazimierz**, **Koźłowski Wacław**, **Rembieliński Feliks**, **Kotkowski Stanisław**, **Osikowski Władysław** dn. 17.V 1929 r., **Biedrzycki Aleksander**, **Dmowski Aleksander**, **Kowalski Jerzy** dn. 27.V 1929 r., **Lejbowicz Moryc**, **Pol Władysław**, **Michalski Jerzy**, **Wilanowicz Władysław**, **Wereszyczyński Stanisław**, **Zawadzki Wiktor**, **Zieliński Władysław** dn. 27.V 1929 r., **Bogucki Jan**, **Malinowski Maksymilian** dn. 29.V 1929 r., **Makiela Marjan**, **Balcerzyk Antoni**, **Krasiński Jerzy**, **Kaufman Jerzy**, **Goszczyński Kazimierz** dn. 7.VI 1929 r., **Tuchowski Szczepan** dn. 19.VI 1929 r. — egz. aplikanci — asesorami sądowymi w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Dubiński Stanisław, **Roszkowski Michał**, **Kremer Witold**, **Mościcki Stanisław**, **Maciejewski Czesław**, **Gąsiorowski Józef** dn. 11.V 1929 r., **Mandeltort Szymon** dn. 17.V 1929 r., **Sachnowicz Lejzer** dn. 24.V 1929 r. — egz. aplikanci — asesorami sądowymi w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Szelking Adam, **Mastiejewski Kazimierz** dn. 17.V 1929 r., **Petrusewicz Stanisław**, **Kamieniecki Abraham**, **Wejnsztejn Aleksander**, **Zakrzewski Walenty**, **Pławski Bohdan** dn. 29.V 1929 r., **Suzzyński Wiktor**, **Dadykin Jan** dn. 7.VI 1929 r. — egz. aplikanci — asesorami sądowymi w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie.

Dombek Zacheusz, **Dr. Schmidt Wiktor** dn. 29.V 1929 r., **Hanzel Franciszek** dn. 21.VI 1929 roku — egz. aplikanci sądowi — asesorami sądowymi w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Kosiński Teodor, **Dr. Kuziel Stanisław**, **Malinowski Jan**, **Ossowski Roman**, **Stroiński Stefan**, **Zajac Michał**, **Seydlitz Bogusław**, **Galiński Kazimierz**, **Lompa Bronisław** dn. 11.V 1929 r. — egz. aplikanci sądowi — asesorami sądowymi w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

Kindlarski Wiktor, **Konwiński Jan**, **Andrzejewski Wacław**, **Dr. Gawlik Jan**, **Odyńiec Eugenjusz** dn. 11.V 1929 r. — egz. aplikanci sądowi — asesorami sądowymi w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

Bilewski Tadeusz, **Windakiewicz Władysław**, **Dr. Szancer Edward**, **Dr. Klimczyk Władysław**, **Dr. Łazarski Adam**, **Wisznitz Sussman**, **Pierzchalski Zbigniew** dn. 11.V 1929 r., **Dr. Miłz Mieczysław**, **Dr. Stępniewski Józef** dn. 17.V 1929 r.

1929 r., Kusiba Jan, Kochmański Wojciech dn. 27.V 1929 r., Kusionowicz Stanisław, Dr. Szypuła Bogdan dn. 29.V 1929 r., Dr. Rosenbluth Ignacy dn. 13.VI 1929 r., Dr. Morełowski Jan, Dr. Gorka Konrad dn. 21.VI 1929 r. — egz. aplikanci sądowi — asesorami sądowymi w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

Jasiński Kazimierz, Dąbrowski Henryk, Dr. Dzerowicz Eugenjusz, Wall Juliusz, Dr. Epler Kazimierz, Dr. Weber Abraham, Dr. Penurkiewicz Karol, Śnieżek Edward dn. 11.V 1929 r., Dr. Hejnosz Wojciech, Pragłowski Leon dn. 21.VI 1929 roku — egz. aplikanci sądowi — asesorami sądowymi w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

Komornicy sądowi.

Mianowani:

Paderewski Leon, urzędnik VIII st. st. w urzędzie wojewódzkim w Nowogrodzku — komornik sądu grodzkiego w okręgu S. Okr. w Nowogrodzku dn. 11.V 1929 r.

Nagórski Władysław, sekretarz sądu grodzkiego w Olkusz — komornikiem sądu grodzkiego w okręgu S. Okr. w Sosnowcu dn. 11.V 1929 r.

Duda Jan, st. sekretarz sądu grodzkiego w Dąbrowie Górniczej — komornikiem sądu grodzkiego w okr. S. Okr. w Sosnowcu dn. 11.V 1929 r.

Kozłowski Stanisław, st. sekretarz S. Okr. w Kaliszu — komornikiem sądu grodzkiego w okręgu S. Okr. w Kaliszu dn. 17.V 1929 r.

Niewęglowski Zygmunt — komornikiem sądu grodzkiego w okręgu S. Okr. w Łodzi dn. 17.V 1929 r.

Otowiński Teofil, naczelny sekretarz Sądu Okr. w Łucku — komornikiem sądu grodzkiego w okręgu S. Okr. w Łucku dn. 27.V 1929 r.

Machura Czesław, pracownik policji państwowej — komornikiem sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Kielcach dn. 27.V 1929 r.

Jarczyński Adam, naczelny sekretarz Sądu Okr. w Łodzi — komornikiem sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Łodzi dn. 31.V 1929 r.

Leszczyński Piotr, st. sekretarz Sądu Okr. w Siedlcach — komornikiem sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Siedlcach dn. 8.VI 1929 r.

Grzechnik Franciszek — komornikiem sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Pińsku dn. 17.VI 1929 r.

Przeniesiony na skutek podania:

Mazurek Adam, komornik sądu grodzkiego w Kosowie na Polesiu w okręgu Sądu Okr. w Grodnie — na stanowisko komornika sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Mławie dn. 7.VI 1929 r.

Zwolnieni na skutek podania:

Werański Jakób, komornik sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Nowogrodzku dn. 11.V 1929 r.

Stanisz Teofil, komornik sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Łodzi z dn. 30.VI 1929 r.

Zwolniony z urzędu:

Herdin Józef, komornik sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Pińsku dn. 17.VI 1929 r.

Zmarli:

Trojanowski Józef, komornik sądu grodzkiego w okręgu Sądu Okr. w Kaliszu dn. 27.III 1929 roku.

Konarzewski Feliks, komornik I rew. na powiat łowicki dn. 28.V 1929 r.

Jaroszewicz Edmund, komornik sądu grodzkiego w Olkusz dn. 10.VI 1929 r.

Notarjat.

Mianowani:

Bylica Jerzy, sędzia grodzki w Baranowiczach — notariuszem w Zdzieciole dn. 14.V 1929 roku.

Flinikowski Stanisław, sędzia grodzki w Mławie — notariuszem przy wydz. hip. sądu grodzkiego w Makowie z siedzibą w Różanie dn. 14.V 1929 r.

Nowicki Wacław, sędzia Sądu Okr. w Równem — notariuszem w Nowogrodzku dn. 22.V 1929 r.

Mozdziński Stanisław, adwokat w Białej Podlaskiej — notariuszem przy wydz. hip. sądu grodzkiego w Białej Podlaskiej dn. 1.VI 1929 r.

Kaczkowski Edmund, em. pułkownik korpusu sądowego — notariuszem w Nieszawie dn. 12.VI 1929 r.

Przeniesiony na skutek podania:

Baraniecki Tomasz, notariusz przy wydz. hip. sądu grodzkiego w Miechowie — na stanowisko notariusza przy wydz. hip. sądu grodzkiego w Warszawie dn. 18.VI 1929 r.

Zwolniony na skutek podania:

Knoll Antoni Józef, notariusz przy wydz. hip. sądu grodzkiego w Miechowie dn. 27.VI 1929 r.

Zmarli:

Kenig Włodzimierz, notariusz przy wydz. hip. sądu grodzkiego w Pułtusku dn. 4.V 1929 r.

Cybulski Wojciech, notariusz przy wydz. hip. Sądu Okr. w Kaliszu dn. 14.VI 1929 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Na śniadaniu wydanem dnia 17 b. m. na cześć francuskiego ministra przemysłu i handlu p. Bonnefaus podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych p. Alfred Wysocki wygłosił następujące przemówienie:

„Panie Ministrze, Panie Ambasadorze, Panie i Panowie!

Obecność Pana między nami, Panie Ministrze, którego jak również panią Bonnefaus, mam zaszczyt powitać w stolicy Polski, jest dla na drogocennym dowodem szczególnego znaczenia, jakie rząd Republiki Francuskiej, podobnie jak i Rząd Polski, przywiązuje do zacieśnienia więzów, łączących nasze dwa kraje drogą ściślejszej jeszcze współpracy w dziedzinie ekonomicznej i finansowej.

Rząd Polski jest szczęśliwy mogąc witać w Panu, Panie Ministrze, wiernego przyjaciela naszego kraju i jednego z głównych twórców naszych ostatnich układów, które otwierają nowe horyzonty dla naszej przyszłej współpracy gospodarczej.

Pozwalam sobie przypomnieć wysiłki, poczynione z obu stron dla przygotowania w różnych dziedzinach odpowiedniej podstawy dla doprowadzenia do pomyślnego końca tych układów, i nie mogę pominąć milczeniem inicjatywy pełnej zrozumienia jaką Pan, jak również Pana współpracownicy, wykazali przy tej okazji.

Ustaliwszy podstawy naszej współpracy gospodarczej, winniśmy obecnie, opierając się na wyraźnie ostatnio zaznaczonej woli naszych obu Rządów, rozszerzać coraz bardziej stosunki wzajemne ekonomiczne i finansowe w interesie rozwoju źródeł narodowych obu krajów.

Zwiedził Pan właśnie, Panie Ministrze, niektóre ośrodki naszej twórczości gospodarczej i mógł Pan zdać sobie sprawę osobiście, że cała Polska poświęca wszystkie swe wysiłki pracy nawskroś pokojowej, zmierzającej do odbudowania i rozwoju sił twórczych narodowych, opartych na bogactwach naturalnych kraju.

Liczne więzy tradycyjnej i niewzruszonej sympatii, ugruntowane nie tylko na pokrewieństwie głębokim serca i ducha, lecz również na koniecznościach historycznych o niezmiennej aktualności, mogą znaleźć warunki dalszego rozwoju mimo przeszerzeni, jaka dzieli nasze dwa narody. Czyż zresztą Francja i Polska nie mają granicy wspólnej, czyż nie sąsiadują ze sobą na morzu, tym doświadczeniem gościnnym, na którym przecinają się drogi wольnych i pokojowych dążeń ludów?

Nasze wybrzeże, port Gdyni — płuca Polski — to nasze okno na świat, gdzie nie jest powołane do wejścia w stosunki bezpośrednie — coraz bardziej rozliczne i coraz cenniejsze — z dużymi portami Francji?

Tutaj właśnie, Panowie, widzę jedną z podstaw najbardziej trwałych urzeczywistnienia tej wielkiej i szlachetnej idei pokojowej współpracy narodów całej Europy.

Francja, która dzięki niezwykłemu wysiłkowi i cudownej żywotności swej rasy podniosła się tak szybko z ran, zadanych jej przez wojnę, i znajduje się znowu w pierwszym szeregu potęg gospodarczych świata, oraz Polska, która dzięki wytrwałej pracy swej ludności, której liczba wzrasta z każdym rokiem, umacnia się i rozwija, Francja i Pol-

ska dążą obie do wspólnego ideału, swobodnego rozwoju swej genjuszu narodowego, do wolnego rozwoju swej pracy.

Wyrażając życzenie coraz ściślejszej współpracy pomiędzy Polską a Francją i dziękując Panu, Panie Ministrze, za Pana łaskawy pobyt wśród nas, wnosząc kielich na cześć Pana Prezydenta Republiki Francuskiej, oraz na cześć wielkości i pomysłowości pełnego chwały narodu francuskiego!

Polska Agencja Telegraficzna ogłosiła komunikat następujący:

„Rząd, proponując odbycie konferencji z przewodniczącymi klubów parlamentarnych, miał następujące cele na oku: Rząd układa budżet i wykonuje go, parlament uchwała ustawę, ustalającą budżet. Współpraca władzy wykonawczej i ciał ustawodawczych jest koniecznością. Można tę współpracę ograniczyć do form niezbędnych, nakazanych przez Konstytucję i uważać komisje budżetowe i plenarne posiedzenia ciał ustawodawczych za jedyny i wyłączny teren prac nad budżetem. Dotychczasowe doświadczenia wykazały jednak, że nadto dobitnie, że zagadnienia budżetowe w komisjach i na plenarnych posiedzeniach rozważane były raczej pod kątem bieżących nastrojów politycznych, aniżeli pod kątem rzeczowości. Zagadnienia racjonalności budżetu, który normować ma na przeciąg roku życie ekonomiczne, nie tylko Państwa, lecz całego społeczeństwa, zostaje zepchnięte na plan dalszy.

Rząd miał zamiar uczynić próbę, czy drogą informacji i wymiany zdań między członkami gabinetu, a przewodniczącymi klubów parlamentarnych nie uda się choć w pewnej części poprawić dotychczasowego systemu prac budżetowych. Na konferencjach takich można było dojść do ustalenia, jaką jest sytuacja finansowa i gospodarcza Państwa. Można było obliczyć prawdopodobne dochody skarbowe, zdać sobie sprawę z tego, które potrzeby i w jakim zakresie można w obecnej chwili zaspokoić, tak, by po ustaleniu granic uwolnić się od tych wszystkich tendencji, które nie liczą się z realnymi warunkami, w jakich Państwo się znajduje.

W ten sposób debaty budżetowe mogłyby zostać bardziej uporządkowane i można było drogą ograniczeń, które ciała ustawodawcze same sobie musiałyby narzucić, zmniejszyć ilość i rozbieżność zgłaszanych wniosków, które grożą albo równowadze budżetowej, albo wypaczają ogólny plan gospodarczy.

W odpowiedzi na inicjatywę Rządu, p. Marszałek Daszyński wręczył P. Prezesowi Rady Ministrów list p. prezesa Klubu Narodowego do P. Marszałka Daszyńskiego i pismo, podpisane przez Związek Parlamentarny P. P. S., Klub Parlamentarny Wyzwolenia, Klub Parlamentarny Stronnictwa Chłopskiego, Klub Parlamentarny P. S. L. Piast, Klub Parlamentarny Chrześcijańskiej Demokracji i Klub Parlamentarny Narodowej Partii Robotniczej.

Rząd oba te akty uznać musi za odmowę ze strony stronnictw wzięcia udziału w proponowanej konferencji. Wspomniane zbiorowe pismo kilku klubów formalizuje całą sprawę i to najzupełniej błędnie. Zamierzona narada z przewodniczącymi klubów nie mogła być żadnym formalnym aktem jakiegos stosunku władzy wykonawczej do ciał ustawodawczych, zespół bowiem prezesów klubów nie jest żadnym ciałem określonym pod względem prawnym.

Rząd musi stwierdzić, że jego próba poprawy prac budżetowych, prac obchodzących całe Państwo i dotyczących interesów całego społeczeństwa, została przed odmową większości partii udaremniona!

Otwarcie traktu wileńskiego im. Marszałka Piłsudskiego.

Województwa: białostockie, nowogrodzkie i wileńskie, a z niemi i całe Państwo, obchodziło wczoraj uroczyste otwarcie traktu wileńskiego im. Marszałka Piłsudskiego, t. j. nowo-zbudowanej szosy Jezioro — Raduń — Wilno, stwarzającej, poza koleją, nową niesłychanie pożyteczną pod względem gospodarczym arterję komunikacyjną, łączącą kresy wschodnie ze stolicą Rzeczypospolitej. Stwierdzeniem doniosłości tego faktu był udział czterech pp. Ministrów w akcie otwarcia tej drogi. Przybyli samochodami z Warszawy pp. Ministrowie: Robót Publicznych—Mo-

raczewski, Komunikacji — Kühn, Reform Rolnych — Staniewicz, Pracy i Opieki Społecznej — Prystor, w towarzystwie Wiceministrów: Robót Publicznych — Górskiego, oraz Poczty i Telegrafów — Dobrowolskiego i innych wyższych funkcjonariuszy państwowych. Symbolicznym przejęciem wstęgi w trzech miejscach dokonał otwarcia drogi P. Minister Moraczewski, witany na granicy województwa białostockiego przez wojewodę Kirsta, na terenie woj. nowogrodzkiego przez wojewodę Beckowicza, zaś na Wileńszczyźnie przez wojewodę wileńskiego Władysława Raczkiewicza. Uroczyste akty przecięcia wstęgi

przy otwarciu drogi odbyły się przy specjalnie wzniesionych bramach tryumfalnych: o godz. 2 pp. — w Jeziorach, w godzinie później, na moście przez Kotrę pod Szkleńskiem, wreszcie o godz. 4.30 pp. na granicy woj. nowogródzkiego i wileńskiego, na moście przez Solcę pod Zygunczyskami. Przy tej sposobności dyrektorowie Robót Publicznych odnosnych województw składali P. Ministrowi Robót Publicznych Moraczewskiemu sprawozdania o przebiegu robót przy budowie drogi, o jej kosztach, długości i t. p.

Na spotkanie członków Rządu centralnego wyjechał z Wilna o godz. 3 pp. wojewoda Raczkiewicz, wraz z wicewojewodą Kirtiklisem, dyrektorem Siłanowiczem, przedstawicielami wojskowości z generałem Krok - Paszkowskim na czele, inżynierami, posłami sejmowymi ziemi Wileńskiej z pos. Janem Piłsudskim na czele, szefami władz i urzędów, reprezentantami prasy i całym szeregiem innych wybitnych przedstawicieli społeczeństwa wileńskiego.

O godz. 5 pp. nadjechali Pp. Ministrowie, a z nimi w kilkunastu samochodach goście z woj. nowogródzkiego i białostockiego z woj. Bieczkowiczem na czele.

P. wojewoda wileński Raczkiewicz w przemówieniu powitał daną mu jest witać dostojnych gości u progu woj. wileńskiego w dniu oddania do użytku publicznego dzieła, które ma niezwykle doniosłe znaczenie nie tylko dla tej polki Rzeczypospolitej, lecz i dla całego Państwa. Wrogię działalności zaborców, którzy dążyli do przecięcia komunikacji tych ziem z resztą Polski, przeciwstawił p. wojewoda czasy dzisiejsze, kiedy w Niepodległej Ojczyźnie budujemy arterje komunikacyjne, łączące ziemię Wileńską z Warszawą. P. wojewoda wileński w imieniu całej ludności ziemi Wileńskiej, złożył na ręce P. Ministra Moraczewskiego, gorące podziękowanie Rządowi Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, przewodzącym dla Pana Marszałka Józefa Piłsudskiego, za wykonanie dzieła budowy nowej drogi w tak krótkim czasie. Panu Marszałkowi Piłsudskiemu wdzękujemy tak szybkie zrealizowanie tego projektu. Niechże przeto w tem miejscu wszyscy razem — zakończył p. wojewoda — wzniesiemy gromki z głębi serca okrzyk: Marszałek Józef Piłsudski niech żyje! Okrzyk ten powtórzono trzykrotnie wśród ogólnego entuzjazmu. Po sprawozdaniu dyrektora Robót Publicznych inż. Stefana Siłanowiczego o budowie odcinka tej drogi na terenie woj. wileńskiego, P. Minister Moraczewski, przecinając wstęgę, ogłosił oddanie drogi do użytku publicznego. Następnie udano się do Wilna. U wjazdu w granice wielkiego Wilna na Ponarach wśród szpaleru płonących pochodni smolnych, przy bramie tryumfalnej, powitał członków Rządu Centralnego imieniem miasta wiceprezydent m. Wilna inż. Czyż.

O godz. 19-ej miasto Wilno podejmowało uczestników uroczystości otwarcia traktu im. Marszałka Józefa Piłsudskiego obiadem w górnej sali hotelu George'a. Przy stołach biesiadnych zasiadli Pp. Ministrowie: Moraczewski, Kühn, Staniewicz, Prystor, Wiceministrowie, wojewodowie wileński i nowogródzki gen. Żeligowski, wicewojewoda wileński Kirtiklis, posłowie sejmowi Jan Piłsudski, Marjan Kościalkowski, Stanisław Mackiewicz, Mieczysław Raczkiewicz, rektor uniwersytetu ks. Falkowski, gen. Dobrodzicki i inni wojskowi, delegat Związku Syndykatów Dziennikarzy polskich Zdzisław Kleszczyński, wiceprezydent m. Wilna Czyż, prezes Izby Kontroli Pietraszewski, prezes apelacji Bochwic i inni szefowie władz i urzędów, prezes Automobil - Klubu p. Raczyński, reprezentanci miast Białegostoku, Grodna, Nowogródka i in., oraz przedstawiciele samorządów wszystkich powiatów kilku województw.

Szereg toastów rozpoczął, jako gospodarz wiceprezydent miasta Wilna Czyż, na rozkwit Rzeczypospolitej i na pomyślność Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego i Marszałka Józefa Piłsudskiego. Następnie toastował rezydent wileńskiej Izby Handlowo Przemysłowej Ruciński na pomyślność twórców nowych arterji komunikacyjnych, a przedewszystkiem na pomyślność Ministra Moraczewskiego. Odpowiedział P. Minister Moraczewski toastem na cześć m. Wilna w ręce wiceprezydenta Czyża, a następnie toastem na cześć gen. Żeligowskiego.

Prezes automobilklubu p. Raczyński toastował na pomyślność inicjatorów i wykonawców nowej drogi, pp. wojewodów i starostów, oraz reprezentantów Rządu, w ręce P. Ministra Moraczewskiego. Następnie gen. Żeligowski wniósł toast na pomyślność armji. Starosta dziśnieński Jankowski w kolejnym toaście apelował do decydujących czynników o dalszą rozbudowę historycznego traktu Batorowego i doprowadzenia szosy od Wilna aż do Dżisny. Mówca odczytał szereg depe-

gratulatoryjnych, które nadeszły, między innymi od marszałka Sejmu Daszyńskiego, oraz cały szereg depezo z samorządów powiatowych. Poseł Marjan Kościalkowski podkreślając znaczenie dzisiejszego dnia, jako dnia połączenia Wilna nową drogą z Warszawą, która spieszyła kresom na pomoc podczas gdy kresy dawały moc ducha i niezłomną siłę charakteru, wniósł toast na cześć Marszałka Polski Piłsudskiego, największego obywatela, wznosząc ten toast w imieniu ludności bez różnicy narodowości i wyznań, zarazem na cześć wszystkich tych, nie wyłączając łamaczy kamieni, którzy przyczynili się swą pracą do powstania w tak krótkim czasie nowej drogi. Dyrektor inżynier Siłanowicz toastował na cześć dyrektora departamentu drogowego Nestorowicza, tak wiele zasłużonego dla sprawy budowy dróg w Polsce. P. Minister Staniewicz wniósł toast na pomyślność Uniwersytetu Wileńskiego w ręce Rektora. Rektor ks. Falkowski, odpowiadając na poprzedni toast, wygłosił krótkie, lecz piękne przemówienie, w którym nawiązał do tego, iż już w świecie starożytnym, tam gdzie szła kultura, tam szły drogi i gościńce bite. Drogami temi krzewiła się kultura i cywilizacja. Rektor wyraził wdzięczność dla wielkiego wkrzesiciela Wszelchnicy Batorowej, który swym orężnym czynem przywrócił tu do życia przybytek nauki i kultury, tak jak wielki Stefan Batory, który podczas powszechnej pozoji wojennej założył ten Uniwersytet jako twierdzę kultury. Rektor zakończył słowami podziękowania i toastem za państwowość polską w ręce przedstawicieli Rządu, poczem toastował wojewoda Nowogródzki na cześć Wilna, stolicy wszystkich naszych ziem wschodnich. Szereg toastów zakończył Wojewoda Wileński Raczkiewicz, wznosząc kielich na cześć jaknajgłębszej współpracy wszystkich czynników twórczych w Państwie z Rządem, toastując w imieniu ludności ziemi wileńskiej na cześć obecnych przedstawicieli Rządu i prosząc o dalsze gorące poparcie, jak dotychczas, naszych spraw, z zapewnieniem, iż wielka praca i wielki wysiłek państwowy znajdzie wśród tej ludności najzupełniejsze zrozumienie. Zakończeniem uroczystości był raut, wydany w górnych salonach pałacu reprezentacyjnego przez P. Ministra Robót Publicznych i p. Wojewodę Wileńskiego.

Listy Zastawne.

- 4½% Tow. Kred. Ziemińskiego 48,90—49,25.
- 5% Tow. Kredyt. m. Warszawy 52,25.
- 8% Tow. Kred. m. Warszawy 67,00—67,50.
- 10% Tow. Kred. m. Siedlec 66,80.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Polski 175,00—174,50, Bank Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu serja C 78,50, Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn em. I i II Nr. Nr. akc. od 1—90,000 136,00, Zjedn. Fabr. Port. Cem. „Firley” I-III em. 51,00, Wielk. Piec. i Zakł. Ostrowieckich serja a 87,00, I-II em. serja b 87,00, Warsz. Sp. Akc. Budowy Parowozów I-II em. 25,50, Starachowickie Zakł. Górnicze 25,75.

*) Zgodnie z ustawą monetarną w/g rozporządzenia Prezydenta Rzpl., załączanego do rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 23/IV—1924 r. (Dz. Ust. Nr. 37 poz. 401 z 1924 r.)

© oznacza, że spółka akcyjna posiada akcje uprzywilejowane, nie dopuszczone do obrotów giełdowych.

*) Gwarantowane przez Skarb Państwa.

5) Z wyłączeniem transzy francuskiej.

URZĘDOWA CEDUŁA

Giełdy Zbożowo-Towarowej w Warszawie

z dnia 17 września 1929 r.

Nazwa i pochodzenie towaru	Kursy ustalone na podstawie	
	cen giełdowych	cen rynkowych
Zyto		25,00—25,25
Pszennica		40,00—41,00
Owies jednolity		23,00—25,00
Jęczmień na kaszę		25,00—25,50
Jęczmień browarny		28,00—29,00
Rzepak		67,00—70,00
Mąka pszenna luksusowa		78,00—84,00
Mąka pszenna 4/0		67,00—71,00
Mąka żytnia 70%		39,00—40,00
Otreby pszenne szale		21,00—22,00
Otreby pszenne cienkie		18,00—19,00
Otreby żytnie		16,00—16,25
Kuchy lniane		43,00—44,00
Kuchy rzepakowe		32,00—33,00

Obroty małe. Usposobienie spokojne.

Zyto cokolwiek słabiej.

U w a g a. Ceny rozszumiają się za 100 kilogramów, parytet wagon Warszawa.

Publikacje urzędowe.

SPROSTOWANIE

W „Postanowieniu Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie zmiany statutu oraz powiększenia kapitału zakładowego Spółki Akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo „Linoleum”, Spółka Akcyjna”, zamieszczonym w Nr. 211 „Monitora Polskiego” z d. 13.IX 1929 r., p. 1 powinien mieć brzmienie następujące:

I. na powiększenie kapitału zakładowego Spółki o złotych 75.500, czyli do zł. 1.000.000, drogą przelania do kapitału zakładowego złotych 75.500 z kapitału zapasowego Spółki.

CEDUŁA URZĘDOWA

Giełdy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 202

z dnia 17 września 1929 r.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

- Belgi belgijskie —, Dinary jugosłowiańskie —,
- Dolary Stanów Zjednoczonych —, Dolary kanadyjskie —, Floreny holenderskie —, Franki francuskie —, Franki szwajcarskie —, Funty angielskie —, Funty tureckie —, Jeny japońskie —,
- Korony czesko-słowackie —, Korony duńskie —, Korony norweskie —, Korony szwedzkie —,
- Lei rumuńskie —, Liry włoskie —, Łaty łotewskie —, Marki estońskie —, Marki fińskie —, Pengö węgierskie —, Pesety hiszpańskie —, Szylingi austriackie —.

b) Czeki i wpłaty.

- Londyn 43,22½—43,33—43,12, New-York 8,90—8,92—8,88, Paryż 34,91—35,00—34,82, Praga 26,39—26,45—26,33, Szwajcaria 171,85—172,28—171,42, Wiedeń 125,48—125,79—125,17.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

Papiery procentowe w złotych w zlocia.

w procentach nominalu

- 7½ L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25
- 8½ L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00.
- 7½ L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
- 7½ Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
- 8½ L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego¹⁾ 94,00.
- 8½ Oblig. Banku Gosp. Krajowego²⁾ 94,00.

Papiery procentowe państwowe.

5½ Państwowa Pożyczka Konwers. 49,50.

w złotych

- 4½ Prem. Poż. Inwestycyjna 121,00—120,50.
- 5½ Pożyczka Premjowa 1926 r. ser. II 61,25—64,00.

Zmiana nazwisk.

Adam Aleksander Michał Epstein, urodzony w r. 1879, syn Władysława Wacława i Anatolii z Boreyszów, zamieszkały w Wilnie, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska Epstein na nazwisko Epstein - Boreysza.

Wileński Urząd Wojewódzki podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 Ustawy z dnia 24.X.1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, p. 478) i § 1 Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11.X.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, p. 818) wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzut w przeciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim”, które równocześnie zarządza się.

16711-k

Aron Gutwirth, kupiec w Tarnowie, ul. Żelazna 18, uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodzowego na nazwisko Schiff.

16329-k Wojewoda Krakowski.

Władysław Jan (2 im.) Piejko, kierownik szkoły 7-klasowej, urodzony w r. 1885 w Jaworniku Polskim, syn Jakóba i Marianny z domu Piejków, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodzowego Piejko, na nazwisko Jawornicki.

Urząd Wojewódzki w Stanisławowie podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478, wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić sprzeciw, któryre podać należy do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie, w przeciągu dni 90-ciu od dnia niniejszego ogłoszenia.

Stanisławów, dnia 4 września 1929 r.

Za Wojewodę:

16363-k (—) Neuman.

Obwieszczenia sądowe.

Sprawy rozwodowe.

Poleski Konsystorz Prawosławny wzywa niniejszem do stawienia w dniu 11 października roku 1929 przed Sądem Duchownym (Pińsk, Brzeska 34), w godzinach urzędowych, niżej wymienionych osób, niewiadomych z miejsca pobytu, w sprawach rozwodowych:

Nr. 270-9. Oksała Natalja, c. Piotra, z Łozickich, z powództwa męża jej Andrzeja, s. Jana Oksała;

Nr. 325-9. Kurawkina Aleksę, s. Eugenjusza, z powództwa żony Raisy, c. Karła, Kurawkinie z Dzieznieunów;

Nr. 355-9. Jakowicę Mariannę, c. Nazarja, z Kraszków, z powództwa męża jej Marka, s. Pawła, Jakowca;

Nr. 375-9. Kolba Soironia, s. Jana, z powództwa żony Anny, c. Jakóba Kolb z Lemieszewskich;

Nr. 379-9. Małaszk Eudokija, c. Grzegorza, z Bagników, z powództwa męża Andrzeja, s. Grzegorza Małaszuca;

Nr. 397-9. Szczachnowicza Nicefora, s. Stefana, z powództwa żony Marii, c. Nicefora, Szczachnowiczowej z Szepliewiczów;

Nr. 413-9. Junkiewicz Pawła, s. Michała, z powództwa żony Anastazji, c. Łukasza, Junkiewiczowej;

Nr. 423-9. Iwanowa Mateusza, s. Leoncjusza, z powództwa żony Oli, c. Pantelemona, z Dawidczuków;

Nr. 456-9. Kuznieko Anastazja, c. Teodora, z Chomiczów, z powództwa męża Jana, s. Aleksęgo Kuznieko;

Nr. 476-9. Jępiszko Michała, s. Piotra, z powództwa żony Justyny, c. Siemiona, Jępiszkowej z Kuchotów;

Nr. 482-9. Omełjanuika Nicefora, s. Bazylego, z powództwa żony Tekli, c. Dymitra, Omełjanuikowej z Lewczuków;

Nr. 502-9. Busko Ignacego, s. Jana, z powództwa żony Teodory, c. Sylwestra, Buskowej z Pasieczuków;

Nr. 507-9. Korpalskiego Kazimierza, s. Adama, z powództwa żony Marii, c. Wincentego, Korpalskiej z Sobolewskich.

Jednocześnie Konsystorz uprasza wszystkie Urzędy Państwowe i osoby, którzyby o wymienionych pozowanych posiadali jakiegokolwiek wiadomości, mogące świadczyć o ich śmierci, zaginięciu lub istnieniu, by zawiadomili o tem Poleski Konsystorz pod wskazanym wyżej adresem. Poleski Konsystorz Prawosławny.

16360-k

Z rejestru handlowego.

Firm. 222/29

Spółk. I. 154 „Galicyjskie Karpacie Naftowe Towarzystwo Akcyjne — dawniej Berghelm - Mac Garvey w Gliniku Marjampolskim”, wpisuje się z datą dzisiejszą, że z powodu sporządzenia majątkowego bilansu brutto w złotych na dzień 1 lipca 1928 r. kapitał zakła-

dowy tej firmy nie uległ żadnej zmianie i wynosi jak dotychczas kwotę zł. 47.775.000. Jasio, dnia 19 czerwca 1929 r.

16717-k

W rejestrze handlowym wpisano przy firmie Młyn Lubicki, Towarzystwo z ograniczoną poręką w Toruniu, Kupiec Edward Kittler oraz Emil Dietrich, wystąpił ze stanowiska kierownika firmy.

16574-k

Toruń, dnia 7 maja 1929.

Sąd Grodzki.

W rejestrze handlowym wpisano firmę Księgarnia i Skład Nul Walenty Szymanski, Toruń, kupiec Górzna.

16575-k

Toruń, dnia 28 sierpnia 1929 r.

Sąd Grodzki.

W rejestrze handlowym wpisano firmę: „Tani zakup własc. Chil vel Hilary Rosenberg, Toruń, ul. Strumykowa 2.

16343-k

Toruń, dnia 26 lipca 1929 r.

Sąd Grodzki.

W rejestrze handlowym wpisano przy firmie Tani Skład F. Hiller i H. Rosenberga, Toruń.

Firma brzmi teraz: „Tani Skład, Fejwusz Wolf Hiller”, Toruń, ul. Szewska 24.

Jawna spółka handlowa została rozwiązana przez ustąpienie wspólnika Chil vel Hilary Rosenberga, kupca z Torunia. Jedynym właścicielem firmy jest Fejwusz Wolf Hiller, kupiec z Torunia.

16344-k

Toruń, dnia 26 lipca 1929 r.

Sąd Grodzki.

Do tutejszego sądowego rejestru handlowego wpisano dziś firmę „Zbożowiec”, Dom Rolniczo - Handlowy, własc. Jan Kolenda, Chelmeza.

16345-k

Chelmeza, dnia 2 września 1929 r.

Sąd Grodzki.

W tut. rejestrze handlowym A. 239 wpisano dnia 6 września 1929 przy firmie: Warszawski Magazy - Konfekcji Męskiej, Damskiej i Dziecięcej M. Sztrobel i N. Kirschner w Rybniku, że Spółka rozwiązała się. Firma wygasta.

16347-k

Sąd Grodzki w Rybniku.

Z Wydziału Hipotecznego.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Białej - Podlaskiej obwieszcza, że po śmierci niżej wymienionych osób otwarte zostały postępowania spadkowe:

- 1) Andrzeja Najdrychowa, współwłaściciela dóbr Kozły C., pow. Radzyńskiego;
- 2) Aleksęgo Chranzowskięgo, wierzyciela 35.000 złotych, zabezpieczonych pod Nr. 7, w dziale IV dóbr Działkowskie w pow. Konstantynowskiem, na własności Zygmunta Chranzowskięgo;
- 3) Jana Bajkowskięgo, współwłaściciela dóbr Mazanówka B., pow. Białskiego;
- 4) Romana Karpiuka, współwłaściciela dóbr Burwin A., pow. Białskiego;
- 5) Piotra Sznopuczka, współwłaściciela dóbr Łyniów B. i Łyniów C., w pow. Włodawskim;
- 6) Pawła Cabaja, współwłaściciela dóbr Tulniki i Władysławów w pow. Radzyńskiego;
- 7) Onufrego Maksymiuka, współwłaściciela dóbr Zapłata B. pow. Białskiego;
- 8) Michała Bajkowskięgo, współwłaściciela dóbr Stasiówka pow. Białskiego i Curyn, powiatu Włodawskiego;
- 9) Bronisławy Łuniewskiej, wierzycielki sumy 1,170 rubli, zabezpieczonych w dziale IV pod Nr. 43 dóbr Romanów A., pow. Włodawskiego, na własności Piotra Kucharskiego, i
- 10) Wojciecha Krzewickiego, wierzyciela sumy 500 rubli z procentami i 50 rubli kaucji, zabezpieczonych w dziale IV pod Nr. 33 w dobrach Cichostów B., w pow. Radzyńskim, na własności Michała Kwiranta.

Termin zamknięcia wyżej wymienionych postępowań wyznaczony został na dzień 27 grudnia 1929 roku, w którym to terminie osoby interesowane winny zgłosić swe prawa do tych spadków w kancelarii wydziału hipotecznego w Białej - Podlaskiej, pod skutkami prekluzji z art. 131 Ust. Hip.

11498-k

UCHWAŁA.

W sprawie wniosku o odroczenie wyplat kupcowej Marii z Palnińskich Kalinowskiej w Toruniu, ul. Szeroka 36 — wyznacza się na dzień 2 października 1929 r., godzina 11-ta w tut. Sądzie, pokój 4, termin rozpoznawczy, na który mogą przybyć wierzyciele celem udzielenia sądowi wyjaśnień.

Toruń, dnia 9 września 1929 r.

16718-k

Sąd Grodzki.

Sprawy prasowe.

Sąd Okręgowy w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 września 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku Podprokuratora postanowił:

- a) zatwierdził dokonane przez Komisariat Rządu na m. Warszawę zajęcia Nr. 36 czasopisma „Woskrosenje Czenje”, z dnia 8 września 1929 r. zawierającego w treści umieszczono w rozczonem czasopiśmie artykułu p. t. „O rozruszeniu Prawosławnowo Chrama w s. Pawłowicach na Chelmszczyźnie”, cechy przestępstwa z art. 129 p. 6 K. K. i z art. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10-go maja 1927 r.
- b) zakazał rozpowszechniania rzeczownego artykułu.

16715-k

Sąd Okręgowy w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 września 1929 roku, po wysłuchaniu wniosku Podprokuratora postanowił:

- a) zatwierdził dokonane przez Komisariat Rządu na m. Warszawę zajęcia wydanej dnia 6 września r. b. ołotki p. t. „Chorzy, Ciępiaczy, 43 lata leczenia”, zawierającej cechy przestępstwa z art. 195 K. K. i z art. 51 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 roku,
- b) zakazał rozpowszechniania rzeczownej ulotki.

16716-k

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 7 września 1929 r.

Sąd okręgowy, Wydział karny XXIV we Lwowie w sprawie Pr. 303/29 na posiedzeniu niejawnym dnia 7-go września 1929 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora okręgowego

postanawia:

- a) zatwierdził po myśli przepisu z art. 76 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 maja 1927 r. poz. 398, Dz. Rz. P. Nr. 45 dokonane dnia 2 września 1929 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcia czasopisma „Diło” Nr. 195 z dnia 3 września 1929 r. z powodu, że zamieszczone w tem czasopiśmie artykuły p. t. „Powszechnienie mohy pod Zborowem w całości — zawiera w sobie znamiona występku z art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 maja 1927 r., poz. 399 Dzpp. Nr. 45,
- b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cyt. rozporz. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

Przewodniczący: (—) J. Antoniewicz w. r. Protokulant: (—) J. Ortyński, w. r.

16336-k

Licytacje.

OGŁOSZENIE.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Radomiu podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 października r. b., o godzinie 12-iej w Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu, Rynek 12, odbędzie się publiczny przetarg, drogą składania pisemnych w zapieczętowanych kopertach ofert, na sprzedaż starożytecznych normalnotorowych szyn, zdatnych do budowy, znajdujących się w Oddziale Drogowych na terenie Okręgu Dyrekcji Kolejowej w Radomiu, a mianowicie:

- Szyn typu RI około 200 tonn,
- Szyn typu RII około 1480 tonn,
- Szyn typu RIII około 3730 tonn,
- Szyn typu 8-b około 40 tonn,
- Szyn typu XXIV około 60 tonn,
- Szyn typu C-IV około 360 tonn,
- innych typów około 140 tonn,
- Razem około 6010 tonn.

Oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta do przetargu na dzień 15 października 1929 r. na kupno starożytecznych szyn” należy nadsyłać pod adresem Wydziału Zasobów Dyrekcji Kolejowej w Radomiu, Rynek 12. Miejscowi reflektanci w tymże terminie winni złożyć oferty do skrzynki do składania ofert, znajdujących się w gmachu Dyrekcji przy ul. Rynek Nr. 12.

W ofercie należy wskazać typ szyn, ilość w tonnach, jaką pragnie nabyć oferent, oraz cenę w złotych loco plac kolejowy, na którym szyny są znajdujące.

Do przetargu należy wnieść do Kasy Dyrekcji wadium w wysokości 3% ogólnej sumy kupna i pokwitowanie dołączyć do oferty.

Szyny przeznaczone do sprzedania będą wydane w takim stanie, w jakim się obecnie znajdują, wybieranie zatem szyn jest niedopuszczalne.

Firma, która zaofiaruje najwyższą cenę i utrzyma się przy kupnie, winna w ciągu 14-u dni od daty zawiadomienia o przyznaniu kupna zawrzeć z Dyrekcją umowę, przyczem wniesione do przetargu wadium winno być uzupełnione jako kaucja na za-

bezpieczenie wykonania warunków umowy, do wysokości 5% ogólnej sumy kupna.

W razie cofnięcia oferty w czasie rozprawy ofertowej, jak również w wypadku zrzeczenia się kupna, lub odbioru szyn, wadium przechodzi na rzecz Skarbu.

Należność za nabyte szyny winna być wpłacona do Kasy Dyrekcji w Radomiu w ciągu 14 dni od chwili zawarcia umowy. Nabyte zaś szyny winny być wywiezione z placów kolejowych w ciągu jednego do dwóch miesięcy w zależności od ilości, licząc czas od daty zawarcia umowy. W razie niewywieżenia w wyznaczonym przez Dyrekcję terminie nabytych szyn z winy kupującego, pobrane będzie składkowe w wysokości 1% w stosunku miesięcznym za każdy dzień opóźnienia od ogólnej sumy wartości niezabranych szyn.

Założadowne szyn do wagonów uskuteczni odnośny urząd Dyrekcji na koszt nabywcy, przyczem pobrane będą rzeczywiste koszty robocizny plus 20% tych kosztów na administrację. W tym celu nabywca obowiązany nadesłać druki listów przewozowych z wótrnikami i karty rejestracyjne oraz wskazać dokąd i pod czym adresem mają być wysłane nabyte szyny.

Szyny oglądać można codziennie w godzinach zajęć w oddziałach drogowych.

Oferty otrzymane po terminie, wyznaczonym do składania ofert, oraz niezabezpieczone wadium, rozpatrywane nie będą.

Blizszych szczegółów, dotyczących niniejszej sprzedaży, udziela Wydział Zasobów w Radomiu, Rynek 12.

Dyrekcja zastrzega sobie wybór oferenta oraz unieważnienie przetargu, o ile warunki uważane będą za niekorzystne dla Dyrekcji.

Radom, dnia 10 września 1929 r.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Radomiu. 16713-k

OBWIESZCZENIE.

Zarząd Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

Nr. 7691.

Na podstawie art. 102 Statutu Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego Zarząd zawiadamia niniejszem, że nieruchomości, położona w Łodzi, oznaczona Nr. hip. 834-ab, Rep. hip. Nr. 1872, należąca do firmy „Towarzystwo wyrobów wielkich Myksymiana Szyfler w Łodzi, Spółka Akcyjna” obciążona, wraz ze znajdującymi się na niej maszynami i urządzeniami fabrycznymi pożyczką Towarzystwa w sumie dol. 40.000.— (czterdzieści tysięcy dolarów U. S.) z kaucją dol. 4.000.— (cztery tysiące dolarów U. S.) z powodu niezapłacenia rat, pozostałości z raty lipcowej 1928 r. i całych styczniowej i lipcowej 1929 r. wystawiona jest na sprzedaż przez publiczną licytację, która odbędzie się w dniu 27 listopada 1929 r. o godzinie 11 przed południem, w Kancelarii Hipotecznej przy Sądzie Grodzkim w Łodzi przed Notariuszem Kazimierzem Rossmannem lub przez tegoż zastępującym.

Wadium do licytacji oznaczone jest na dol. 6.000.— (osiem tysięcy dolarów U. S.) w efektywnych dolarach U. S., względnie w złotych podług kursu Giełdy Warszawskiej w przeddzień licytacji i złożone być winno w gotówkę lub też w listach zastawnych Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego w cenie nominalnej, z kuponami bieżącymi.

Licytacja zacznie się od sumy dol. 60.000.— (sześćdziesiąt tysięcy dolarów U. S.).

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, złożony do księgi wieczystej, przejrzany być może w Hipotece i w Biurze Zarządu w Warszawie, ul. Jasna 1.

Warszawa, dn. 17 września 1929 r.

Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego. 16754-g

OGŁOSZENIE

Urzędu Celnego w Warszawie.

Dnia 8 października 1929 - r. o godz. 11-iej rano na zasadzie § 39 Tymcz. Instrukcji Manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 13 z 1923 r.) odbędzie się w magazynach kolejowo-celnych licytacja sprzedaży towarów nieocelonych, a mianowicie:

Tkanina bawełniana, wełniana, wyroby dziane, przędza wełniana, koronki bawełniane, aksamit, cerata, obuwie, skórki futrzane, samochód osobowy, podwozia, motocykl, części rowerów i części maszyn, zatrzaśki, wyroby z drutu, nożownice z blachy, brzytwy, żelazo taśmowe, narzędzia ręczne, broń palna, naboje, wino i t. p.

Towary niesprzedane z licytacji w dniu 8 października r. b. będą po raz drugi wystawione na przetarg publiczny w wyżej wymienionych magazynach w dn. 15 października 1929 r. o godz. 11-iej rano.

Blizszych szczegółów zasięgnąć można w Urzędzie Celnym (ul. Młocinska) począwszy od dnia 1. października r. b.

Naczelnik Urzędu (—) K. Domański. 16712-k

PROSPEKT EMISJI

8% Obligacji T-wa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie

serji z roku 1929 na sumę nominalną 16.500.000.— złotych w złocie

w 16.500 odcinkach po 1.000.— złotych w złocie wartości nominalnej, umarzalnych w czasie do dnia 1 stycznia 1945 roku.

Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie założone zostało w r. 1825. Stosownie do obecnie obowiązującej Ustawy, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie ma na celu:

- 1) udzielanie na hipotekę nieruchomości ziemskich pożyczek długoterminowych;
- 2) udzielanie bezpośrednio lub przez stworzone przez siebie instytucje, kredytu krótkoterminowego, dostosowanego do potrzeb rolnictwa i w tym celu założyło w 1916 r. Bank Ziemski.

Tereniem działalności Towarzystwa są województwa: Warszawskie, Łódzkie, Kieleckie, Lubelskie, Białostockie, Nowogródzkie, Poleskie, Wołyńskie i Wileńskie.

Siedzibą Towarzystwa jest Warszawa. Towarzystwo Kredytowe Ziemskie zostaje pod zwierzchnictwem Ministra Skarbu.

Członkami Towarzystwa, czyli stowarzyszonymi są wszyscy właściciele nieruchomości ziemskich, obciążonych pożyczkami hipotecznymi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Przy udzielaniu pożyczek nieruchomości ziemskiej jest szacowana według ścisłej klasyfikacji ziemi i podlega na podstawie taryf, ustanawianych przez Ogólne Zebranie przedstawicieli Towarzystwa i zatwierdzanych przez Ministra Skarbu.

Pożyczki hipoteczne w listach zastawnych udzielane są tylko do 50% szacunku Towarzystwa i zapisane być muszą przed wszelką inną wierzytelnością hipoteczną na pierwszym miejscu działu IV Wykazu Hipotecznego.

W dniu 31 października 1928 r. t. j. w końcu roku sprawozdawczego, suma nominalna papierów emitowanych przez Towarzystwo wynosiła:

4½% listów zastawnych konwersyjnych złotych 114.867.808.—

4% listów zastawnych konwersyjnych złotych 8.777.560.—

8% listów zastawnych złotych serji bezterminowej 37.230.750.—
razem zł. 160.876.118.—

8% listów zastawnych w dolarach St. Zjedn. Amer. serji z 1924 r. dol. 5.202.600.—

7% listów zastawnych dolarowych St. Zjedn. Amer. w złocie serji 1928 r. dol. 1.506.000.—

10% Obligacji Towarzystwo zł. 6.000.000.—

8% Obligacji Towarzystwa zł. 15.400.000.—

zaś na dn. 1 września 1929 r.:

4½% listów zastawnych konwersyjnych złotych 111.835.592.—

4% listów zastawnych konwersyjnych złotych 8.530.852.—

8% listów zastawnych złotych serji bezterminowej 36.906.500.—
razem zł. 157.272.944.—

8% listów zastawnych w dolarach St. Zjedn. Amer. serji z 1924 r. dol. 5.050.800.—

7% listów zastawnych w dolarach St. Zjedn. Amer. w złocie serji z 1928 r. dol. 2.371.400.—

6% listów zastawnych w frankach franc. Frs. 50.000.000.—

10% Obligacji Towarzystwa zł. 4.000.000.—

8% Obligacji Towarzystwa zł. 14.050.000.—

Towarzystwo Kredytowe Ziemskie ma ogólny dszór nad dobrami obciążeniami pożyczką Towarzystwa.

Skład osobowy Komitetu Towarzystwa (Władzy Nadzorczej):

- Prezes — Władysław Glinka,
Wiceprezes — Hipolit Wąsowicz,
Radcowie: — Henryk Ciechowski, Stanisław Godlewski, Zygmunt Leszczyński, Kazimierz Skarżyński.

Skład osobowy Dyrekcji Głównej Towarzystwa (Naczelnej Władzy Wykonawczej):

- Prezes — Adam Łuniewski,
Wiceprezes — August Janiślawski,
Radcowie: Michał Grodziński, Stanisław Kuczyński, Andrzej Walchowski,
Rada Prawny — Cezary Ponikowski,
Naczelny Wydziałowy Dyrekcji Głównej: Prezydjalnego — Kazimierz Arnold, Buchalterji — Edward Malicki.

Emisja 8% Obligacji serji z roku 1929 dokonana będzie zgodnie z Ustawą Towarzystwa na warunkach następujących:

1) obligacje są wystawione na okaziciela w 16.500 odcinkach po 1.000 złotych w złocie, według wzoru zatwierdzonego przez Ministra Skarbu. Do każdej obligacji jest dołączony arkusz kuponowy na lat piętnaście, obejmujący trzydziście półrocznych kuponów, poczynając od płatnego w dniu 1 lipca 1930 roku;

2) procenty od obligacji wynoszą 8% w stosunku rocznym i płatne są półrocznie z dołu od 1 stycznia i od 1 lipca każdego roku;

3) zapłata za obligacje i należące do nich kupony jest zabezpieczona opłatami, wnoszonymi przez stowarzyszonych na zasadzie art. 263 Ustawy Towarzystwa (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 12, poz. 94), uchwały Ogólnego Zebrania Władz Towarzystwa dnia 4 września 1929 r. oraz majątkiem Towarzystwa zgodnie z art. 2-a Ustawy Towarzystwa (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 62, poz. 436);

4) umorzenie dokonywane będzie przez wykup lub losowanie na sumy nie mniejsze niż przewiduje plan umorzenia, według którego umorzenie rozpoczyna się od 1-go lipca 1930 r. a kończy się 1-go stycznia 1945 r.

Losowania, o ile będą mieć miejsce, winny się odbywać w kwietniu i w październiku;

5) protokoły losowania sporządzane będą w formie aktów notarialnych, a numery obligacji wylosowanych będą ogłaszane niezwłocznie po losowaniu w „Monitorze Polskim” i jednym z pism codziennych stołecznych.

Właściciele obligacji mają prawo być obecni przy losowaniu;

6) wypłata za obligacje, wylosowane w kwietniu, będzie dokonywana od 1-go lipca tegoż roku, zaś za obligacje, wylosowane w październiku od 1-go stycznia roku następnego;

7) obligacje przestają procentować z daty ich płatności. Każda obligacja przedstawiona do realizacji powinna być zaopatrzona we wszystkie kupony, których termin płatności następuje po dacie ustalonej dla realizacji tej obligacji. Wartość kuponów brakujących będzie potrącona z sumy za realizację;

8) wypłata za kupony i wylosowane obligacje będzie dokonywana w kasie Towarzystwa lub w instytucji wskazanej zawczasu przez Towarzystwo w ogłoszeniach publicznych w „Monitorze Polskim” i conajmniej w jednym z pism codziennych wychodzących w Warszawie;

9) do obligacji stosują się przepisy Ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, dotyczące wydawania duplikatów wzmian za uszkodzone lub też utracone listy zastawne (art. 139 ust. 1), oraz przepisy zawarte w art. 163 i 165 tej Ustawy;

10) obligacje wylosowane, nieprzedstawione do zapłaty w ciągu 30 lat i kupony nieprzedstawione do zapłaty w ciągu 5 lat od daty ich płatności, tracą moc, a należność za nie przechodzi na rzecz Towarzystwa;

11) kapitał i kupony od obligacji wypłaca się bez potrącenia jakichkolwiek polskich podatków;

12) całe postępowanie przy wypuszczeniu obligacji i ich umarzeniu, pozostaje pod kontrolą Komisarza Rządowego.

Warszawa, dnia 14 września 1929 r.

Prezes (—) A. Łuniewski.

Naczelnik Wydziału Prezydjalnego:

(—) Arnold.

Na zasadzie powyższego prospektu i na mocy uchwały z dn. 16-go września r. b., Rada Giełdy Pieniężnej w Warszawie dopuściła do obrotów giełdowych 8% Obligacje Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie serji z roku 1929 na sumę nominalną 16.500.000 złotych w złocie.

Warszawa, dnia 17 września 1929 r.

Prezes Rady Giełdowej:

(—) Stan. Lubomirski.

Dyrektor biura:

(—) W. Małcużyński. 16748-g

„OMNIUM”

Spółka Akcyjna dla Przemysłu Naftowego we Lwowie

zawiadamia niniejszym, że z dniem 1 października 1929 rozpocznie Akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie dla Akcjonariuszów w Polsce zamieszkałych, zaś Oesterreichische Credit - Anstalt für Handel und Gewerbe, Wiedeń I, Am Hof 6 dla Akcjonariuszów poza Polską zamieszkałych, wymianę dawnych akcji markowych Spółki na akcje złotowe.

Każdy akcjonariusz posiadający 25 sztuk akcji markowych po Mp. 500. —imiennej wartości każda — otrzyma z tytułu wymiany jedną sztukę akcji złotowej po Zł. 10.— imiennej wartości. Posiadaczom akcji markowych mniej 25 sztuk i resztujących ponad liczbę przez 25 podzieloną, zaleca się dokompletowanie do ilości 25 sztuk celem otrzymania z wymiany jednej akcji złotowej wzgl. pożyczki, celem umożliwienia dokompletowania wymaganej ilości akcji innym akcjonariuszom. Zlecenie kupna lub sprzedaży pojedynczych sztuk przyjmuje Akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie wzgl. Oesterreichische Credit - Anstalt für Handel und Gewerbe, Wiedeń I, Am Hof 6.

P. T. Akcjonariusze obowiązani są zatem przedłożyć Centrali naszego Towarzystwa we Lwowie, ul. Szwajcarska 30 do wymiany akcje markowe wraz z przynależnymi do akcji arkuszami kuponowymi wzgl. dokumenty zastępcze oraz dołączone w 2 egzemplarzach osobliście podpisana konsygnację numerów przedkładanych akcji i deklarację, mocą której przyjmują na siebie wszelką odpowiedzialność za przedłożone akcje markowe i zobowiązują się złożyć podpisaniem Towarzystwu inne akcje w razie, gdyby między przedłożonymi akcjami markowymi znajdowały się akcje amortyzowane lub nieautentyczne.

Akcje i konsygnacje numerów obowiązani są P. T. Akcjonariusze użyć w porządku arytmetycznym, zaczynając od numeru najmniejszego.

Po przeprowadzeniu czynności kontrolnych przez nasze Towarzystwo, wyda Akcyjny Bank Hipoteczny we Lwowie wzgl. Oesterreichische Creditanstalt für Handel und Gewerbe we Wiedniu należne z wymiany akcje złotowe P. T. Akcjonariuszom.

Cała wymiana akcji markowych na akcje złotowe odbywać się będzie bezpłatnie. Zgłoszenie starych akcji do wymiany musi nastąpić najpóźniej do 31 października 1929 pod utratą prawa wymiany.

16753-g

Zjednoczone Fabryki Portland - Cementu

„FIRLEY”

S. A.

W myśl publikacji urzędowej w „Monitorze Polskim” Nr. 181 z dnia 8 sierpnia 1929 roku, treści następującej:

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie zmiany Statutu, oraz powiększenia kapitału zakładowego Spółki Akcyjnej pod firmą: „Zjednoczone Fabryki Portland Cementu „Firley”, Spółka Akcyjna”, drogą IV emisji akcji.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dn. 29 kwietnia 1919 roku, o zatwierdzeniu i zmianie Statutów Spółek Akcyjnych, oraz art. 170 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 Marca 1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383), zezwala się Spółce Akcyjnej pod firmą: „Zjednoczone Fabryki Portland Cementu „Firley”, Spółka Akcyjna”, z siedzibą w Warszawie:

1. na powiększenie kapitału zakładowego Spółki o zł. 5.000.000, czyli do zł. 20.000.000, drogą IV złotowej emisji 100.000 sztuk nowych akcji, nominalnej wartości zł. 50 każda, na następujących warunkach:

- a) pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy właścicielom akcji emisji poprzednich, w stosunku do ilości posiadanych akcji,
- b) dla wykonania prawa poboru dla dawnych akcjonariuszów (p. „a”) winien być określony termin sześciotygodniowy od dnia ogłoszenia subskrypcji na akcje nowej emisji w „Monitorze Polskim”,
- c) reparycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonariusze z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa, się nie zapiszą, dokonają Zarząd Spółki, według swego uznania i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy od ceny emisyjnej,
- d) cena emisyjna akcji nowej emisji dla dawnych akcjonariuszów, którzy wykorzystują prawo poboru, określa się na zł. 58, z

których zł. 50 przeznaczają się na kapitał zakładowy, reszta zaś, po pokryciu kosztów z emisją nowych akcji związanych, na kapitał zapasowy,

e) pod względem praw przysługujących akcjonariuszom, akcje nowej emisji będą zrównane z akcjami poprzednich, z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego, które winno być uskutecznione w ciągu miesiąca od dnia zamknięcia subskrypcji i uśrednioną będą w wywidzeniu od dnia określonego przez Zarząd Spółki,

f) całkowita wypłata kapitału zakładowego oraz zapasowego winna być uskuteczniona w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia w „Monitorze Polskim”,

g) w terminie miesięcznym od dnia zamknięcia subskrypcji szczegółowe sprawozdanie, wraz z planem podziału i wykazem sprzedanych akcji z zaznaczeniem otrzymanej za nie ceny emisyjnej, winno być złożone do Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Dopiero po złożeniu takiego sprawozdania Spółka będzie mogła zarejestrować dokonane powiększenie kapitału zakładowego,

h) w ogłoszeniach o subskrypcji winno być w całości publikowane postanowienie, zezwalające na przeprowadzenie nowej emisji akcji,

i) w ciągu dwóch miesięcy od dnia zamknięcia subskrypcji akcje nowej emisji winny być wydane akcjonariuszom.

II. na zmianę Par. 6 Statutu, który po uskutecznieniu powiększenia kapitału zakładowego, drogą IV emisji, otrzyma brzmienie następujące:

§ 6.

Kapitał zakładowy Spółki wynosi złotych 20.000.000, podzielonych na czterysta tysięcy sztuk akcji, wartości nominalnej złotych 50 każda.

III. na zmianę § 33, który otrzymuje brzmienie następujące:

§ 33.

Rada Nadzorcza składa się z 15 do 20 członków, wybieranych na lat 3 przez Zgromadzenie Walne z pośród akcjonariuszów, posiadających na swoje imię przynajmniej 200 sztuk akcji.

Akcje te przechowują się w Kasie Spółki aż do zatwierdzenia przez Zgromadzenie Walne sprawozdań za czas sprawowania przez danego akcjonariusza obowiązków członka Rady. Akcje te przez cały ten okres czasu nie mogą być odpłatowane osobom trzecim, ani też obciążane.

Warszawa, dnia 31 lipca 1929 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) Franciszek Doleżał,
Podsekretarz Stanu.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:
(—) W. Broniewski,
v. Dyrektor Departamentu.

ogłasza się subskrybować na IV emisję złotową na warunkach według przytoczonego powyżej postanowienia.

Subskrybując i wpłaty przyjmować będzie:

Centrala Banku Handlowego w Warszawie, Traugutta Nr. 7, w godzinach kasowych, w ciągu sześciu tygodni od dnia ukazania się ogłoszenia niniejszego w „Monitorze Polskim”, to jest do dnia 31 października 1929 roku. 16389-g

Rada Zarządzająca

Modrzewjowskich Zakładów Górniczo-Hutniczych, Sp. Akc.

zawiadamia, iż wobec nieprzybycia na Walne Zebranie w dniu 14 września 1929 r. odpowiedniej liczby akcjonariuszów, Zebranie to nie doszło do skutku. Termin następnego Walnego Zgromadzenia, zgodnie z § 30 Statutu, zostaje wyznaczony za dzień 15 października 1929 r. o godz. 6-ej pp. w lokalu Związku Polskich Hut Żelaznych w Warszawie, Mazowiecka Nr. 5 z tym samym porządkiem dziennym, opublikowanym w „Monitorze Polskim” Nr. 192 z dnia 22 sierpnia r. b. i „Kurjerze Warszawskim” Nr. 229 z dnia 22 sierpnia r. b. Zgromadzenie to uważać się będzie za prawomocne, a uchwały jego za ostateczne, bez względu na ilość akcji reprezentowanych przez akcjonariuszów lub ich pełnomocników, uczestniczących w tem Zgromadzeniu. Właściciele akcji imiennych mają prawo uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, o ile conajmniej w 7 dni przed terminem Zgromadzenia będą zapisani do ksiąg Spółki, jako akcjonariusze, właściciele zaś akcji na okaziciela, o ile w tym samym terminie złożą w biurze Rady w Warszawie, ul. Srebrna Nr. 9 w dni powszednie, w godz. od 10-tej do 13-jej swe akcje, względnie świadectwa depozytowe lub zastawowe instytucji kredytowych, działających na mocy statutów, zatwierdzonych przez Władze państwowe.

16748-g

Fabryka Lamp, Bronzów i Wyrobów Metalowych JAN SERKOWSKI, Sp. Akc.

Bilans na dzień 31 grudnia 1928 r.

Stan czynny: Nieruchomość 1.157.941,84, Maszyny, narzędzia i urządzenia 325.822,78, Materiały surowe i pomocnicze 129.581,52, Towary gotowe i półwyroby 150.590,82, Zarządzenie Polsko-Ameryk. 534.916,61, Dłużnicy 137.915,26, Kasa 2.825,08, Straty 21.825,06, Ogółem 2.461.418,97.

Stan bierny: Kapitał Akcyjny 840.000.—, Kapitał zapas. 64.568,18, Kapitał Amortyzacyjny 339.930,57, Wierzytiele 1.216.920,22, Ogółem 2.461.418,97.

Rachunek Zysków i Strat.

Straty: Robocizna 316.606,85, Świadczenia socjalne 49.352,43, Podatki 63.796,38, Opłaty stemplowe 4.532,53, Koszty Ogólne 354.981,53, Ogółem 789.269,72.

Zyski: Zysk na produkcji (743.376,09), Różne dochody 24.068,57, Straty 21.825,06, Ogółem 789.269,72.

Stan Rachunków Pocztowej Kasy Oszczędności

STAN CZYNNY. na dzień 31 sierpnia 1929 r. STAN BIERNY.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes items like 'Kasy i sumy do dyspozycji w Banku Polskim', 'Lokaty w Bankach Państw.', 'Ministerstwo Poczt i Telegr.', etc.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes items like 'Wkłady czekowe', 'Wkłady oszczędnościowe', 'Wkłady oszczęd. w złotych', etc.

Prezes Pocztowej Kasy Oszczędności (-) Gruber.

Dyrektor Centralnej Księgowości (-) W. Góra.

„ZŁOTOGLIN“ Sp. Akc.

BILANS BRUTTO na 31/VI i 1/VII 1928 r.

Large financial table with columns for DEBET, KREDYT, and various sub-items like 'Kasa', 'Nieruchomości', 'Maszyny', 'Ruchomości', etc.

Zagubione dokumenty.

Skradzioną legitymację Nr. 11391, wystawioną przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego dnia 11 grudnia 1925 u nieważnika, Władysława Biełstka. 16720-kg

Zgubiono książkę zeglarską, wyd. z Urz. Morskiego w Gdyni 31.III. 1928 Emiliana Biłińskiego. 16721-kg

U nieważnika zgubioną legitymację urzędniczą, wyd. przez Wydz. Oświecenia Publicznego Katowice Antoniny Gebkówny. 16723-kg

Zginięło świadectwo szkolne z ukończenia 4 klas Honoraty Langi wydane przez Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Częstochowie. 16731-kg

Zgubiono legitymację Kasy Chorych w Żyrardowie Nr. 12420, Władysławy Góreckiej. 16724-kg

U nieważnika zgubione świadectwo dojrzałości, wydane w Wiedniu IX, Lederergasse Gimnazjum Polskiego z roku 1917 na imię Berla Schönberg. 16370-kg

Bank Polski w Warszawie u nieważnika w myśl art. 8 swego statutu 1 akcję Banku Polskiego Nr. 342415 na imię Wojciecha Kusia. 16365-k

Skradziono legitymację kolejową Nr. 3661-OP, wystawioną przez Śląski Urząd Wojewódzki Kuny Stanisława, nauczyciela szkół powszechnych. 16727-kg

U nieważnika zgubione pozwolenie na broń Nr. 4/6 na imię Szwema Jerzego, wydane przez Dyрекję Lasów Państwowych Radom. 16732-kg

Skradzioną legitymację kolejową na rok 1929, wydaną przez Województwo Krakowskie emerytowanemu Adyunktowi Kancelaryjnemu Władysławowi Prusakowi w Tarnowie u nieważnika się. 16729-kg

Zgubiono legitymację kolejową, wystawioną przez Śląski Urząd Wojewódzki l. O.P. 7282 na nazwisko Palider Józef, nauczyciel Państwowego Gimnazjum im. A. Osuchowskiego w Cieszyńcu. Legitymację tę u nieważnika się. 16730-kg

U nieważnika zgubione świadectwo szkolne na I rzędzisku Frynucjusza Cieslikowskiego ze Skarżyska-Kamienna. 16722-kg

Zgubiono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ostrów Komorowo Stanisław Galenty. 16725-kg

Zgubiono legitymację Nr. 12478, wyd. przez Kuratorium Szk. Lwowskie Marij Kozijówny, naucz. 16726-kg

Zagubiono legitymację służbową Nr. 368, wystawioną przez Komendę Wojskową Pol. Państw. w Toruniu st. przewodnika Wincentego Kulczyńskiego. 16728-kg

Stanisława Seykówna u nieważnika zagubioną legitymację urzędniczą Nr. 1602, wydaną przez Kuratorium O. S. K. w dniu 10.XII. 1928 r. 16733-kg

Chiel Prawda zagubił świadectwo z łaciny w zakresie VI klas, wydane przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Łódzkiego. 16707-k

Zgubiono legitymację wydaną przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego na imię Aleksandra Majewskiego. 16708-k

U nieważnika legitymację służbową Nr. 2445, wystawioną przez Pomorski Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w Czersku dla strażnika granicznego Mieczysława Józefa—uprawnianą do korzystania z 50% zniżki kolejowej. Czersk, dnia 11 września 1929 r. Kierownik Inspektoratu Okręgowego: (-) Dniu Wąsowicz major. 16709-k

Skradziono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Prużańskie Monesa Germana. 16734-kg

Bank Polski w Warszawie u nieważnika w myśl art. 8 swego statutu 25 akcji Banku Polskiego Nr. Nr. 672696-672700, 69841-69850, 439201-439210 na imię Stefana Świążawskiego. 16719-k

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Skierwiewice Jana Gwiazdowiernie. 16735-g

Zgubiono świadectwo ukończenia Publicznej Szkoły Powszechnej Nr. 23 na nazwisko Tadeusza Korczaka. 16754-g

Zaginął weksel zaopatrzonej niecałką Grafman i Rowowski i bieżący numerem 5789 na złotych 400, płatny 30.4 1930 r. z wystawienia B-cia Sztachman, Łuck, Dominikańska 2. Nazwiska zlecającego nie podano. Ostrzegamy przed nabyciem. 16752-g

Bank Gospodarstwa Krajowego u nieważnika kwit zastawny Nr. 2822, wydany na imię Jerzego Sierakowskiego. 16751-g

Skradziono rewolwer (Browning) Nr. 225427, cal. 7,65 posiadany na ncy pozwolenia Starostwa Grojeckiego dnia 11.IV. 1929 r. na Nr. 087303 na imię Józef Gaika. 16750-g

Zgubiono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa Binem Jaworskiemu. 16749-g

Skradziono dowód osobisty oraz książkę wojskową Józka Heniga, wydaną przez P. K. U. Ostrowiec. 16739-g

Zgubiono książeczkę wojskową, P. K. U. Warszawa, na nazwisko Tadeusza Wójcaka. 16740-g

Zgubiono kartę wojskową kat. E Juliana Masłochy, Mała 14. 16738-g

Zgubiono legitymację tramwajową Uniwersytetu Warszawskiego L. 20813 na imię Jerzego Olszewskiego. 16737-g

Skradziono dowód osobisty Heinrichowi Hermanowi, zamieszkałemu Wiesz Niestepowo, powiat Kartuzy, Pomorze. 16736-g

Zaginął Dowód Warszawskiego Akc. Tow. Pożyczkowego, Oddział I, Przejazd Nr. 1 za Nr. 183019. 16741-g

Zgubiono książeczkę wojskową Bronisława Dregońskiego, Prądzińskiego Nr. 37. 16742-g

Zgubiono książkę wojskową Wacława Nowakowskiego, wieś Kucice, gmina Sarnowo, powiat Płońsk. 16743-g

Zgubiono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ostrów Łomżyński Piotrowi Skrzecowi. 16732-g

Zgubiono legitymację urzędniczą Nr. 99, wydaną przez Polską Wytornię Papierów Wartościowych w Warszawie Józefowi Gieysztorowi, wobec czego legitymację tę u nieważnika się. 16746-g

Skradziono książkę wojskową i książkę Kasy Chorych Adama Fałęckiego, Kraszewskiego 8. 16747-g

Zgubiono książkę inwalidzką, wydaną przez P. K. U. Warszawa oraz legitymację bezrobotnych, wydaną przez P. U. P. P. Kazimierza Zórawskiego. 16757-g

Skradziono kartę azylu Nr. 6, bilet kolejowy Warszawa - Modliń, kartę tożsamości Nr. 210, kartę ubezpieczeń umysłowo pracujących na imię Bazylego Świążawskiego, wieś Stanisławowo, gm. Pomiechowo. 16756-g

Zgubiono weksel na zł. 300 platny 5.10 1929 r., wystawca Jan Porobowski w Włocławku na zlecenie Hienocha Winiarskiego w Włocławku ul. Plac Wolności. 16744-g

Zgubiono książkę wojskową Walentego Lewińskiego, wydaną w Brwinowie, starostwo grodziskie. 16736-g

Zgubiono książkę wojskową Arona Kastenbauma, Miła 67. 16747-g

Zgineła książeczka wojskowa Ładysława - Michała Łojewskiego, Ziota Nr. 59. 16375-g

Zgubiono książeczkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Warszawa Stanisława Grabalskiego. 16378-g

Zgubiono książeczkę wojskową Chaima Nojacha Poznńskiego, K-ochnal na 13. 16377-g

Zgubiono książkę inwalidzką, wydaną z P. K. U. Warszawa, dekret i książkę wojskową na nazwisko Zalewskiego Stefana. 16382-g

Zginął indeks Tadeusza Kocha, studenta Uniwersytetu Warszawskiego l. a. 20966. 16381-g

Skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Płock oraz świadectwa pracy Stefana Wojciechowskiego. 16380-g

Zgubiono dowód osobisty Dwójry Frymet Wajsbroł, wydany przez Starostwo Lubartów. 16383-g

Zgubiono książeczkę wojskową Dawida Ottora, wydaną przez P. K. U. Warszawa I. 16391-g

Zgubiono książeczkę wojskową Michała Munika, Praga - Wileńska 29. 16393-g

Zgubiono książeczkę wojskową, kartę mobilizacyjną i tymczasowe zaświadczenie demobilizacji Aleksandra Kowalczyka, Sosnowa 9-36. 16395-g

Skradziono książeczkę wojskową i prawo jazdy furtalskie Nr. 3634 Szczepana Walerjana Cichońskiego, Krochmalna 85. 16397-g

Zgubiono książkę wojskową Jerzego Urbańskiego, Mińska 27 - 7. 16401-g

Zgubiono legitymację filmową „Branka Potępieniów” Nr. 9556 z dnia 5 stycznia r. b., wydane „Enhafilmowi”. Legitymacja z dniem dzisiejszym przestaje być ważną. 16396-g

Zgubitem legitymację Nr. 2783 Uniwersytetu Warszawskiego Rafała Wileńskiego. 16398-g

Skradziono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Płock i kartę poborową Franciszka Wysockiego. 16399-g

Zgubiono weksel na zł. 70, wystawca J. Ryzak, Sapieżńska 10, żyrant P. Marluze. 16400-g

Zgubiono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Mińsk - Mazowiecki Kazimierzowi Wichycielowi. 16371-g

Zgubiono ks. wojskową Edmunda Stanisława Kamińskiego, zam. 16402-g

Zgubiono indeks Uniwersytetu Warszawskiego Rachli Wajsbaum, l. alb. 28905. 16403-g

Zgubiono indeks Uniwersytetu Warszawskiego Taub Lewental, l. alb. 29126. 16404-g

Skradziono Mikolajowi Aleksandrow Legitymację P. U. O. P. i kartę objazdową z Opieki Społecznej, Rachunki z firm Złoty Róg 2 szt. na sumę 180 zł. 10 gr., W. Müller, 7 szt. na sumę 531 zł. 95 gr., Bar Mir 3 szt. na sumę 321 zł. 10 gr., Bar Kokos 3 szt. na sumę 1828 zł. 40 gr., restaur. Wir 2 szt. na sumę 160 zł. 50 gr., Rewera 1 szt. na sumę 450 zł. 16406-g

Zgubiono książkę wojskową i dowód osobisty, Turckiego Edwarda, Grojecka Nr. 11. 16599-g

Skradziono paszport austriacki, wydany w Wiedniu Nr. 726816, na nazwisko Dr. Antoni Sklepiński. 16543-g

Zgineła książeczka wojskowa wraz z kartą mobilizacyjną, wydaną przez P. U. K. Końskie na imię Włodarczyka Franciszka z rocznika 1899 r., Nowe Miasto nad Pilicą. 16602-g

Zgubiono indeks Uniwersytetu Warszawskiego l. alb. 11999, Franciszka Rejmana. 16601-g

Skradziono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa III, Stanisławowi Męciszczkowi. 16604-g

Zgubiono legitymację urzędniczą, wydaną przez Gazownicę Miejską na imię Stanisława Golaszewskiego. 16606-g

Zgubiono książkę wojskową, Cudyka Honigbauma, Miła 61. 16607-g

Zgubiono książkę wojskową Jana Pomaskiego, Pańska Nr. 112. 16608-g

Skradziono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Grodzisk Mazowiecki, Pawłowi Olczakowi. 16613-g

Zgubiono paszport zagraniczny, wydany przez Komisariat Rządu w Warszawie, na imię Jana Jazwińskiego. 16617-g

Zgubiono dowód osobisty W. S. H. Nr. 3761, Tamary Morozowicz. 16620-g

Zgubiono książkę wojskową Tadeusza Rakowskiego, wydaną przez P. K. U. Warszawa - Miasto 2. 16621-g

Zgubiono list przewozowy Nr. 29249 z dnia 4.8 1928 r., wystawiony w Włocławku na przesyłek 7500 kg. naczyn fajasowych wagon Nr. 108397 na imię Centralnego Banku Ludowego Spółdzielni Żydowskich w Wilnie. 16631-kg

Zgubiono browning Nr. 859902, cal. 6,35, wydany na mocy pozwolenia Starostwa Warszawskiego Nr. 060784/4177 dla Czesława Brzezińskiego z Marek. 16623-g

Zgubiono rewolwer kaliber Delo, wydany przez Starostwo Warszawskie, Wiktowski Szellerowi. 16611-g

Skradziono legitymację urzędniczą Nr. 156, wystawioną przez Dyрекję Ceł w Warszawie, na imię Józefa Chachulskiego. 16610-g

Skradziono prawo jazdy samochodowe, wydane przez Województwo Warszawskie Stanisławowi Mroczyńskiemu, Brześć - Kujawski. 16633-kg

Skradziono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa oraz świadectwa pracy, wydane przez A. G. R. I. L. Marjanowi Kur. 16405-g